

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1968

7 NOVEMBRE 1968

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention générale sur la sécurité sociale entre le Royaume de Belgique et la République Algérienne démocratique et populaire, et du Protocole annexe, signés à Bruxelles, le 27 février 1968.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation une Convention de sécurité sociale entre la Belgique et l'Algérie.

Cette Convention tend à instaurer un certain nombre de dispositions concernant l'application aux travailleurs migrants, des régimes de sécurité sociale en vigueur dans ces deux pays.

Jusqu'au 1er juillet 1962, date à laquelle l'Algérie a accédé à l'indépendance, les Règlements n° 3 et n° 4 de la C. E. E. concernant la sécurité sociale des travailleurs migrants étaient applicables aux travailleurs algériens occupés en Belgique et ce en vertu de leur nationalité française. A partir de cette date, ces travailleurs ne bénéficiaient plus d'une protection juridique adéquate sur le plan international. C'est la raison pour laquelle le Gouvernement belge a estimé qu'il était équitable de conclure avec la République Algérienne une Convention visant, notamment, à protéger les droits acquis en matière de sécurité sociale en vertu des règlements européens susvisés.

Il convient de signaler, en outre, que la Convention a été conclue sur la base de la stricte réciprocité.

* * *

Le Titre Ier de la Convention contient les dispositions générales.

Le champ d'application de la Convention englobe les législations relatives à toutes les branches de la sécurité sociale. Toutefois, elle ne sera appliquée aux marins de la marine marchande qu'après la conclusion d'un Arrangement spécial entre les deux pays.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1968

7 NOVEMBER 1968

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Democratische Volksrepubliek Algerië, en van het bijgevoegd Protocol, ondertekend te Brussel op 27 februari 1968.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering heeft de eer U een Verdrag inzake sociale zekerheid, afgesloten tussen België en Algerië, ter goedkeuring voor te leggen.

Dit Verdrag heeft tot doel een aantal bepalingen in te voeren in verband met de toepassing op de migrerende werknemers van de in beide landen vigerende sociale-zekerheidsregelingen.

Tot 1 juli 1962, datum waarop Algerië onafhankelijk werd, waren de Verordeningen n° 3 en n° 4 van de E. E. G. inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers, van toepassing op de Algerijnse werknemers en dit op grond van hun Franse nationaliteit. Vanaf deze datum genoten deze werknemers niet langer een aangepaste juridische bescherming op internationaal vlak. Dit is de reden waarom de Belgische Regering geoordeeld heeft dat de billijkheid gebod met de Algerijnse Republiek een Verdrag af te sluiten dat namelijk tot doel heeft de op grond van bovenbedoelde Europese verordeningen verworven sociale-zekerheidsrechten te beschermen.

Vermelden wij voorts dat het Verdrag op basis van volkomen wederkerigheid werd afgesloten.

* * *

Titel I van het Verdrag bevat de algemene bepalingen.

Het toepassingsgebied van het Verdrag omvat de wetgevingen betreffende alle sociale-zekerheidstakken. Op de zeelieden ter koopvaardij zal het evenwel pas van toepassing zijn na het afsluiten van een bijzondere Schikking tussen de twee landen.

La Convention ne s'applique ni aux agents diplomatiques ou consulaires ni aux travailleurs indépendants.

Pour toutes ces législations, la Convention consacre l'égalité de traitement: les travailleurs algériens occupés en Belgique bénéficient des mêmes avantages que les travailleurs belges. Ceci vaut également, *mutatis mutandis*, pour les travailleurs belges occupés en Algérie.

La législation applicable est celle du lieu de travail des intéressés. Cette règle générale comporte trois exceptions importantes:

— les travailleurs détachés temporairement par leur employeur dans l'autre pays, restent assujettis à la législation du pays où ils sont occupés habituellement, dans la mesure où la durée du détachement n'excède pas douze mois;

— les travailleurs des entreprises de transport qui ne peuvent, de toute évidence, être considérés comme des travailleurs migrants, restent, en règle générale, soumis à la législation du pays où l'entreprise qui les occupe a établi son siège;

— les travailleurs salariés occupés dans les postes diplomatiques ou consulaires belges ou algériens peuvent opter soit pour l'application de la législation du pays où ils sont occupés soit pour celle de leur pays d'origine, s'ils sont des ressortissants de l'Etat représenté par le poste diplomatique ou consulaire.

Ce Titre comporte, en outre, une disposition relative au cumul de prestations de sécurité sociale.

* * *

Le *Titre II* de la Convention contient des dispositions particulières pour chaque branche de la sécurité sociale.

Le *chapitre Ier* de ce titre traite des prestations en cas de maladie et de maternité.

Ces prestations sont accordées, au travailleur et aux membres de sa famille, à condition qu'il ait effectué un travail salarié dans son nouveau pays de travail, qu'il ait été apte au travail au moment de son entrée dans ce pays et qu'il réunisse les conditions requises par la législation en vigueur. Si cette législation prévoit qu'il faut avoir été assuré pendant une certaine période pour pouvoir prétendre aux prestations, les périodes d'assurance accomplies dans l'autre pays sont prises en considération pour calculer cette période.

Les membres de la famille d'un travailleur qui a droit à des prestations en vertu de la législation du pays d'affiliation, bénéficient des prestations en nature de l'assurance en cas de maladie et de maternité lorsqu'ils résident sur le territoire de l'autre pays contractant.

Ce chapitre contient, en outre, des dispositions qui régissent l'attribution des prestations en nature, aux travailleurs et aux membres de leur famille, en cas de séjour temporaire ou lors d'un transfert de résidence sur le territoire où ils ne sont pas assurés.

Il prévoit, enfin, l'attribution de prestations en nature aux pensionnés.

Le *chapitre II* traite de l'invalidité générale, c'est-à-dire de l'invalidité qui ne résulte ni d'un accident du travail, ni d'une maladie professionnelle.

La Convention dispose que les prestations en espèces seront payées conformément aux dispositions de la législation qui est applicable à l'intéressé au moment où est survenue l'incapacité de travail suivie d'invalidité. Pour l'ouverture du droit à ces prestations, il est tenu compte

Het Verdrag is noch op de diplomatieke en consulaire agenten noch op de zelfstandigen van toepassing.

Voor al deze wetgevingen huldigt het Verdrag het principe van de gelijkheid van behandeling: le Algerijnse werknemers, die in België tewerkgesteld zijn, genieten dezelfde voordelen als de Belgische werknemers. Dit geldt eveneens, *mutatis mutandis*, voor de Belgische werknemers die in Algerië tewerkgesteld zijn.

De toepasselijke wetgeving is die van het werkland van de betrokkenen. Op deze algemene regel zijn drie belangrijke uitzonderingen:

— de werknemers die door hun werkgever tijdelijk naar het andere land gedetacheerd worden, blijven onderworpen aan de wetgeving van het land waar zij gewoonlijk werkzaam zijn, voor zover deze detachering niet langer duurt dan twaalf maand;

— de werknemers der vervoerondernemingen, die uiteraard niet als migrerende kunnen aangezien worden, blijven in de regel onderworpen aan de wetgeving van het land waar de onderneming, die hen te werk stelt haar zetel heeft;

— de werknemers die in dienst zijn op een Belgische of Algerijnse diplomatieke of consulaire post kunnen kiezen tussen de toepassing van de wetgeving van het land waar zij werkzaam zijn en van deze van hun land van herkomst, mits zij onderdanen zijn van de Staat die door de diplomatieke of consulaire post vertegenwoordigd wordt.

In deze Titel is daarenboven een bepaling opgenomen betreffende de samenloop van sociale-zekerheidsuitkeringen.

* * *

Titel II van het Verdrag bevat bijzondere bepalingen voor elke sociale-zekerheidstak.

Hoofdstuk I van deze titel handelt over de prestaties in geval van ziekte en moederschap.

Deze prestaties worden de werknemer en diens rechthebbers verleend, op voorwaarde dat hij loonarbeid heeft verricht in het nieuwe land van tewerkstelling, dat hij arbeidsgeschikt was bij zijn komst in dat land en dat hij voldoet aan de eisen als gesteld door de vigerende wetgeving. Bepaalt deze wetgeving dat men, voor het bekomen van het recht op prestaties, gedurende een bepaalde tijd verzekerd moet geweest zijn, dan komen, voor de berekening van dit tijdvak, de in het ander land vervulde perioden van verzekering in aanmerking.

De leden van het gezin van een werknemer die aanspraak heeft op prestaties krachtens de wetgeving van het land van aansluiting, genieten de verstrekkingen van de ziekte- en moederschapsverzekering, wanneer zij verblijven op het grondgebied van het ander verdragsluitend land.

Voorts bevat dit hoofdstuk bepalingen betreffende de toekenning van verstrekkingen aan de werknemers en hun gezin gedurende een tijdelijk verblijf of bij overbrenging van de woonplaats op het grondgebied van het land waar zij niet verzekerd zijn.

Tenslotte wordt de toekenning geregeld van de verstrekkingen aan de gepensioneerden.

Hoofdstuk II behandelt de algemene invaliditeit, d.w.z. de invaliditeit die noch van een arbeidsongeval noch van een beroepsziekte het gevolg is.

Het Verdrag bepaalt dat de uitkeringen zullen betaald worden overeenkomstig het bepaalde in de wetgeving die op belanghebbende van toepassing was op het ogenblik dat de arbeidsongeschiktheid die de invaliditeit ten gevolge had zich voordeed. Voor de ingang van het recht op deze

des périodes d'assurance accomplies dans l'un comme dans l'autre pays.

Les prestations d'invalidité du régime spécial des ouvriers mineurs sont traitées selon les règles qui régissent l'attribution des prestations de l'assurance en matière de vieillesse-survie, qui sont fixées au *chapitre III*.

Lesdites règles figurent dans toutes les conventions de sécurité sociale conclues par la Belgique. Elles peuvent être résumées comme suit :

— les périodes d'assurance accomplies sous les régimes belge et algérien sont totalisées pour l'ouverture du droit aux prestations; pour les pensions des ouvriers mineurs, seules les périodes accomplies dans les mines sont totalisées;

— la pension est calculée, dans chacun des deux pays, au prorata des périodes d'assurance accomplies sous la législation nationale;

— les assurés peuvent renoncer à l'application des règles énoncées ci-dessus; dans ce cas chaque pays paiera une pension calculée sur la base des seules périodes d'assurance accomplies sous sa propre législation.

Ces dispositions sont complétées par quelques règles particulières pour les ouvriers mineurs.

Le *chapitre IV* contient des dispositions communes aux *chapitres II* et *III*. Celles de l'article 25 sont les plus importantes : elles prévoient le paiement des pensions de vieillesse, de survie et d'invalidité aux bénéficiaires qui résident sur le territoire du pays autre que le pays débiteur.

Le *chapitre V* règle l'attribution des prestations familiales.

Les travailleurs algériens occupés comme ouvriers de fond dans les mines belges auront droit, pour leurs enfants élevés en Algérie, aux allocations familiales ordinaires prévues par la législation belge, à l'exclusion de toute allocation spéciale ou majorée.

Les travailleurs algériens occupés en Belgique dans d'autres branches d'industrie et dont les enfants sont élevés en Algérie, auront droit aux allocations familiales résultant de la législation algérienne. De même, les travailleurs belges occupés en Algérie auront droit, pour leurs enfants élevés en Belgique, aux allocations familiales belges.

Un Arrangement administratif fixera les modalités d'application de ces dispositions.

Les prestations en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle font l'objet du *chapitre VI*.

En vertu des dispositions de ce chapitre sont levées les conditions de résidence qui, dans les législations nationales, conditionnent le paiement des rentes. Il échet, toutefois, de remarquer que lesdites conditions de résidence sont maintenues pour les prestations complémentaires belges dont l'attribution est subordonnée à une condition d'état de besoin.

Des dispositions spéciales sont prévues pour le cas où une maladie professionnelle se serait aggravée après l'octroi d'une indemnisation dans un des pays contractants.

Le *chapitre VII* concerne les allocations de chômage. Il prévoit la totalisation des périodes d'assurance accomplies

uitkeringen komen de verzekeringstijdvakken in aanmerking welke in het ene en in het andere land werden volbracht.

De invaliditeitsuitkeringen ingevolge de bijzondere regeling voor mijnwerkers worden behandeld volgens de regelen die toepasselijk zijn voor de toekenning van de prestaties der ouderdoms- en overlevingsverzekering, die zijn vastgesteld in *hoofdstuk III*.

Deze regelen zijn die welke voorkomen in alle door België afgesloten sociale-zekerheidsverdragen. Zij kunnen als volgt worden samengevat :

— de perioden van verzekering die werden vervuld in het verband van de Belgische en Algerijnse regelingen worden voor de ingang van het recht op prestaties samengeteld; voor de pensioenen waarin voorzien wordt voor de mijnwerkers, worden slechts de in de mijnen doorgebrachte perioden samengeteld;

— het pensioen wordt in elke der beide landen berekend naar verhouding van de perioden van verzekering die in het verband van de nationale wetgeving werden vervuld;

— de verzekerden mogen afzien van de toepassing der bovenuiteengezette regelen; in dat geval zal elk land een pensioen uitbetalen, berekend op basis van de slechts in het verband der eigen wetgeving vervulde perioden van verzekering.

Deze bepalingen worden aangevuld met enkele bijzondere bepalingen voor de mijnwerkers.

Hoofdstuk IV bevat bepalingen die gemeenschappelijk zijn aan hoofdstukken II en III. Deze van artikel 25 zijn wel de belangrijkste : zij voorzien in de uitbetaling van ouderdoms-, overlevings- en invaliditeitspensioenen aan de gerechtigden die wonen op het grondgebied van het ander land dan datgene dat de prestaties verschuldigd is.

In *hoofdstuk V* wordt de toekenning van de gezinsprestaties geregeld.

De Algerijnse werknemers die als ondergrondse arbeiders in de Belgische mijnen tewerkgesteld zijn, zullen voor hun in Algerië opgevoede kinderen aanspraak hebben op de gewone kinderbijslag waarin door de Belgische wetgeving is voorzien, met uitsluiting van elke bijzondere of verhoogde kinderbijslag.

De Algerijnse werknemers die in België in andere bedrijfstakken arbeid verrichten en wier kinderen in Algerië worden opgevoed, zullen aanspraak hebben op de kinderbijslag die voortvloeit uit de Algerijnse wetgeving. Zo ook zullen de in Algerië tewerkgestelde Belgische werknemers aanspraak hebben op de Belgische kinderbijslag voor hun in België opgevoede kinderen.

Een Administratieve Schikking zal de toepassingsmodaliteiten van deze bepalingen vastleggen.

De prestaties in geval van arbeidsongeval of beroepsziekte worden behandeld in *hoofdstuk VI*.

Bij de bepalingen van dit hoofdstuk worden de voorwaarden van woonplaats opgeheven, die gesteld zijn in de nationale wetgevingen voor de uitbetaling der renten. Op te merken valt weliswaar, dat deze voorwaarden van woonplaats worden gehandhaafd voor de Belgische aanvullende prestaties, waarvan de toekenning is afhankelijk gesteld van een voorwaarde van behoeftigheid.

Bijzondere bepalingen werden voorzien voor het geval dat een beroepsziekte zou verergerd zijn na het toekennen van een vergoeding in een van de verdragsluitende landen.

Hoofdstuk VII betreft de werkloosheidsuitkeringen. Het voorziet, voor de ingang van het recht op deze uitkeringen,

dans les deux pays pour l'ouverture du droit aux dites allocations.

Le chapitre VIII traite des indemnités et allocations funéraires. Il contient des dispositions relatives à l'ouverture du droit à ces prestations, analogues à celles concernant l'assurance maladie-maternité. Il est prévu, en outre, que lorsque la personne décédée a été assurée dans chacun des deux pays, ces prestations sont dues, en principe, par le pays selon la législation duquel elle a été assurée en dernier lieu.

* * *

Le Titre III de la Convention contient des dispositions qui ont trait à l'entraide administrative entre les autorités et les institutions compétentes.

Tout comme pour d'autres conventions conclues récemment, les juridictions sont associées à l'entraide administrative. Les dispositions en la matière sont, toutefois, limitées aux juridictions administratives, à l'exclusion des tribunaux ordinaires.

L'article 42 constitue la base légale d'un Arrangement administratif à conclure entre les parties contractantes, afin de fixer les mesures nécessaires pour l'application des règles de droit contenues dans la Convention. Ces mesures seront arrêtées par les autorités administratives suprêmes des deux États. En Belgique, le Ministre de la Prévoyance sociale est considéré comme l'autorité administrative suprême compétente en la matière.

Les autres dispositions de ce Titre n'appellent pas de commentaires.

Le Titre IV contient des dispositions diverses.

Une de ces dispositions mérite une attention plus particulière. En vertu de l'article 50, le paiement des pensions dont le montant n'a pas été liquidé ou a été réduit, à cause de la nationalité du travailleur ou de sa résidence sur le territoire de l'autre pays contractant, sera effectué à partir du 1er juillet 1962, date de l'accession de l'Algérie à l'indépendance, à condition qu'une demande soit introduite dans le délai de deux ans à compter de l'entrée en vigueur de la Convention. Cette disposition tend à protéger les droits acquis par les travailleurs algériens ou belges en vertu des règlements de la C.E.E. dont il est question ci-dessus.

* * *

Tel est, Mesdames, Messieurs, l'objet de la Convention que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.

Le Ministre de la Prévoyance sociale,

P. DE PAEPE.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,

L. MAJOR.

in de samenstelling van de verzekeringstijdvakken welke in beide landen werden volbracht.

Hoofdstuk VIII behandelt de uitkeringen en toelagen voor begrafeniskosten. Het bevat bepalingen in verband met de ingang van het recht op deze prestaties, welke dezelfde zijn als gelden voor de ziekte- en moederschapsverzekering. Bovendien wordt bepaald, dat wanneer de overleden persoon in elk der beide landen verzekerd is geweest, deze prestaties principieel verschuldigd zijn door het land volgens welks wegeving hij het laatst verzekerd was.

* * *

Titel III van het Verdrag bevat bepalingen in verband met het onderling administratief hulpbetoon tussen overheden en bevoegde instellingen.

Zoals in andere onlangs afgesloten verdragen worden de rechtscolleges in het administratief hulpbetoon betrokken. De bepalingen terzake zijn evenwel beperkt tot de administratieve rechtscolleges, met uitsluiting van de gewone rechtbanken.

Voorts wordt in artikel 42 de wettelijke basis vastgesteld voor het sluiten van een administratieve schikking tussen de verdragsluitende partijen met het oog op de vaststelling van de maatregelen welke noodzakelijk zijn voor de toepassing van de in het Verdrag vervatte rechtsregelen. Deze maatregelen zullen vastgesteld worden door de hoogste administratieve overheden in beide Staten. Van Belgische zijde wordt de Minister van Sociale Voorzorg als de terzake bevoegde hoogste administratieve overheid beschouwd.

De andere bepalingen van deze Titel vergen geen commentaar.

In Titel IV werden bepalingen allerhande opgenomen.

Eén van de bepalingen vergt bijzondere aandacht. Op grond van artikel 50 zal de uitbetaling van pensioenen waarvan het bedrag niet werd berekend, of verminderd werd, omwille van de nationaliteit van de werknemer of wegens zijn verblijf op het grondgebied van het ander verdragsluitend land, geschieden met ingang van 1 juli 1962, — datum waarop Algerië onafhankelijk werd — op voorwaarde dat een aanvraag wordt gedaan binnen de termijn van twee jaar nadat het Verdrag in werking is getreden. Deze bepaling heeft tot doel de rechten te beschermen welke door de Algerijnse of Belgische werknemers op grond van de bovenvermelde verordeningen van de E. E. G. werden verworven.

* * *

Dit is Dames en Heren, de inhoud van het Verdrag dat de Regering de eer heeft U ter goedkeuring voor te leggen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Sociale Voorzorg,

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 13 septembre 1968, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la convention sur la sécurité sociale entre le Royaume de Belgique et la République algérienne démocratique et populaire, et du protocole annexe, signés à Bruxelles, le 27 février 1968 », a donné le 9 octobre 1968 l'avis suivant :

L'article 24 de la convention envisage le cas où, conformément à son statut civil, l'assuré avait plusieurs épouses et il détermine la manière de répartir les avantages entre les intéressées.

L'approbation de cette disposition par le législateur aura pour effet d'écarter toute objection qui aurait pu être tirée de l'ordre public international belge.

La même observation vaut pour l'article 35 de la convention.

La chambre était composée de :

Messieurs : G. Van Bunnem, conseiller d'Etat, président,
J. Masquelin et Madame G. Ciselet, conseillers d'Etat,
P. De Visscher et G. Aronstein, assesseurs de la section de législation,
G. De Leuze, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunnem.

Le rapport a été présenté par M. L. Duchatelet, substitut de l'auditeur général.

Le Greffier,

(s.) G. DE LEUZE.

Le Président,

(s.) G. VAN BUNNEN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre de la Prévoyance sociale et de Notre Ministre de l'Emploi et du Travail,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre de la Prévoyance sociale et Notre Ministre de l'Emploi et du Travail sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

La Convention générale sur la sécurité sociale entre le Royaume de Belgique et la République Algérienne Démo-

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 13e september 1968 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van het algemeen verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Democratische Volksrepubliek Algerië, en van het bijgevoegd protocol, ondertekend te Brussel op 27 februari 1968 », heeft de 9^e oktober 1968 het volgend advies gegeven :

Artikel 24 van de overeenkomst doelt op het geval dat de verzekerde overeenkomstig zijn burgerlijke status verschillende echtgenoten had, en bepaalt hoe de voordelen onder de belanghebbenden worden verdeeld.

Met de goedkeuring van die bepaling door de wetgever zal ieder bezwaar dat daartegen had kunnen worden aangevoerd op grond van de openbare orde naar Belgisch internationaal recht, komen te vervallen.

Die opmerking geldt ook voor artikel 35 van de overeenkomst.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : G. Van Bunnem, staatsraad, voorzitter,
J. Masquelin en Mevrouw G. Ciselet, staatsraden,
P. De Visscher en G. Aronstein, bijzitters van de afdeling wetgeving,
G. De Leuze, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. Van Bunnem.

Het verslag werd uitgebracht door de H. L. Duchatelet, substituant-auditeur-generaal.

De Griffier,

(get.) G. DE LEUZE.

De Voorzitter,

(get.) G. VAN BUNNEN.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Sociale Voorzorg en van Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Sociale Voorzorg en Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

Het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Democratische Volks-

cratique et Populaire, et le Protocole annexe, signés à Bruxelles, le 27 février 1968, sortiront leur plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 30 octobre 1968.

republiek Algerië, en het bijgevoegd Protocol, ondertekend te Brussel op 27 februari 1968, zullen volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, op 30 oktober 1968.

BAUDOUIN,

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. HARMEL,

Le Ministre de la Prévoyance sociale,

De Minister van Sociale Voorzorg,

P. DE PAEPE,

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

L. MAJOR.

(Vertaling).

CONVENTION GENERALE

sur la sécurité sociale entre le Royaume de Belgique et la République Algérienne Démocratique et Populaire.

Sa Majesté le Roi des belges
et
le Président de la République Algérienne Démocratique et Populaire,

Animés du désir de garantir le bénéfice des législations sur la sécurité sociale en vigueur dans les deux Pays contractants aux personnes auxquelles s'appliquent ou ont été appliquées ces législations, ont résolu de conclure une Convention et, à cet effet, ont nommé leurs plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des belges :

Son Excellence Monsieur P. De Paepe, Ministre de la Prévoyance sociale,

Le Président de la République Algérienne Démocratique et Populaire :

Son Excellence Monsieur B. Bessaih, Ambassadeur à Bruxelles,

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

TITRE I.

Dispositions générales.

Article 1.

Les travailleurs ressortissants belges ou algériens salariés ou assimilés aux salariés par les législations de sécurité sociale énumérée à l'article 2 de la présente Convention, sont soumis respectivement aux dites législations applicables en Algérie ou en Belgique et en bénéficient, ainsi que leurs ayants droit, dans les mêmes conditions que les ressortissants de chacun de ces États.

Article 2.

§ 1. — Les législations de sécurité sociale auxquelles s'applique la présente Convention sont :

1. — *En Belgique :*

- a) La législation relative à l'assurance maladie-invalidité des ouvriers, des employés, des ouvriers mineurs et des marins de la marine marchande;
- b) la législation relative à la pension de retraite et de survie des ouvriers, des employés, des ouvriers mineurs et assimilés, et des marins de la marine marchande;
- c) la législation relative aux allocations familiales des travailleurs salariés;
- d) la législation relative aux accidents du travail, y compris celle relative aux gens de mer;
- e) la législation relative aux maladies professionnelles;
- f) les législations relatives à l'organisation du soutien des chômeurs involontaires et du paiement des indemnités d'attente du pool de la marine marchande.

2. — *En Algérie :*

- a) La législation fixant l'organisation de la sécurité sociale;
- b) la législation fixant le régime des assurances sociales applicables aux salariés des professions non agricoles;
- c) la législation des assurances sociales applicable aux salariés et assimilés des professions agricoles;
- d) les législations sur la prévention et la réparation des accidents du travail et des maladies professionnelles;

ALGEMEEN VERDRAG

betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Democratische Volksrepubliek Algerië.

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,
en
De President van de Democratische Volksrepubliek Algerië,

bezielde met het verlangen het voordeel van de wetgevingen betreffende de sociale zekerheid, welke in beide verdragsluitende landen van kracht zijn, te waarborgen aan de personen op wie deze wetgevingen van toepassing zijn of toegepast werden, hebben besloten een Verdrag te sluiten en hebben daartoe hun gevolmachtigden benoemd, met name :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

Zijn Excellentie de Heer P. De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg,

De President van de Democratische Volksrepubliek Algerië :

Zijn Excellentie de Heer B. Bessaih, Ambassadeur te Brussel.

die, na elkander mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, over de volgende bepalingen zijn overeengekomen :

TITEL I.

Algemene bepalingen.

Artikel 1.

De Belgische of Algerijnse onderdanen, die werknemer zijn of, ingevolge de in artikel 2 van dit Verdrag opgesomde wetgevingen betreffende de sociale zekerheid, met werknemers gelijkgesteld zijn, vallen respectievelijk onder de in Algerië of in België van kracht zijnde wetgevingen en genieten, evenals hun rechthebbenden, van de voordelen ervan, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van elk van deze Staten.

Artikel 2.

§ 1. — De sociale zekerheidswetgevingen waarop dit Verdrag van toepassing is, zijn :

1. — *In België :*

- a) de wetgeving betreffende de ziekte- en invaliditeitsverzekering voor de arbeiders, de bedienden, de mijnwerkers en de zeelieden ter koopvaardij;
- b) de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen van de arbeiders, de bedienden, de mijnwerkers en de ermede gelijkgestelden, en de zeelieden ter koopvaardij;
- c) de kinderbijslagregeling voor werknemers;
- d) de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen, met inbegrip van die betreffende de zeelieden;
- e) de wetgeving betreffende de beroepsziekten.

2. — *In Algerië :*

- a) de wetgeving houdende organisatie van de sociale zekerheid;
- b) de wetgeving houdende vaststelling van de regeling van de sociale verzekeringen die van toepassing is op de werknemers, in de andere dan de landbouwberoepen;
- c) de wetgeving inzake sociale verzekeringen die van toepassing is op de werknemers, en de ermede gelijkgestelden van de landbouwberoepen;
- d) de wetgevingen op de voorkoming en de vergoeding van de arbeidsongevallen en van de beroepsziekten;

- e) la législation relative aux prestations familiales;
- f) les législations sur les régimes spéciaux de sécurité sociale en tant qu'ils concernent les risques ou prestations couvertes par les législations énumérées ci-dessus et notamment, le régime relatif à la sécurité sociale dans les mines;
- g) la législation d'assurances contre le chômage.

§ 2. — Les dispositions de la présente Convention ne seront applicables aux marins de la marine marchande qu'après la conclusion d'un Arrangement entre les pays contractants.

§ 3. — La présente Convention s'applique également à tous les actes législatifs ou réglementaires qui modifieront ou compléteront les législations énumérées au paragraphe 1 du présent article.

Toutefois, elle ne s'appliquera :

- a) aux actes législatifs ou réglementaires couvrant une branche nouvelle de la sécurité sociale que si un Arrangement intervient à cet effet entre les pays contractants;
- b) aux actes législatifs ou réglementaires qui étendront les régimes existants à de nouvelles catégories de bénéficiaires que s'il n'y a pas, à cet égard, opposition du Gouvernement du pays intéressé, notifiée au Gouvernement de l'autre pays, dans un délai de trois mois à dater de la publication officielle desdits actes.

Article 3.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent pas :

- aux agents diplomatiques et consulaires de carrière, y compris les fonctionnaires appartenant au cadre des chancelleries;
- aux travailleurs autres que les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés.

Article 4.

§ 1. — Les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés par les législations applicables dans chacun des pays contractants, occupés dans l'un de ces pays, sont soumis aux législations en vigueur au lieu de leur travail.

§ 2. — Le principe posé au paragraphe 1 du présent article comporte les exceptions suivantes :

a) Les travailleurs salariés ou assimilés, occupés dans un pays autre que celui de leur résidence habituelle par une entreprise ayant dans le pays de cette résidence un établissement dont les intérêts relèvent normalement, demeurent soumis aux législations en vigueur dans le pays de leur lieu de travail habituel, pour autant que leur occupation sur le territoire du deuxième pays ne se prolonge pas au-delà de douze mois; dans le cas où cette occupation, se prolongeant pour des motifs imprévisibles au-delà de la durée primitivement prévue, excéderait douze mois, l'application des législations en vigueur dans le pays du lieu de travail habituel pourra exceptionnellement être reconduite pour une durée de douze mois au maximum, avec l'accord des autorités compétentes du pays du lieu de travail occasionnel. La demande de prolongation doit être introduite avant l'expiration du délai de douze mois.

b) Les travailleurs salariés ou assimilés des entreprises publiques ou privées de transport de l'un des pays contractants, occupés dans l'autre pays, soit d'une façon permanente, soit passagèrement, soit comme personnel ambulancier, sont exclusivement soumis aux dispositions en vigueur dans le pays où l'entreprise à son siège; toutefois, dans le cas où l'entreprise possède sur le territoire contractant autre que celui où est établi son siège, une succursale ou une représentation permanente, les travailleurs occupés par celle-ci sont soumis à la législation du pays contractant sur le territoire duquel la succursale ou la représentation permanente se trouve.

c) Les travailleurs salariés ou assimilés d'un service administratif officiel détachés par et pour le compte de l'un des pays contractants, restent soumis à la législation en vigueur dans le pays d'où ils sont détachés.

§ 3. — Les autorités administratives compétentes des pays contractants pourront prévoir, d'un commun accord, des exceptions aux règles énoncées au paragraphe 1 du présent article. Elles pourront convenir également que des exceptions prévues au paragraphe 2 ne s'appliqueront pas dans certains cas particuliers.

Article 5.

Les dispositions du paragraphe 1 de l'article 4 sont applicables aux travailleurs salariés ou assimilés, quelle que soit leur nationalité.

e) de wetgeving betreffende de familiale prestaties;

f) de wetgevingen op de bijzondere regelingen voor sociale zekerheid, in zoverre zij betrekking hebben op de risico's of prestaties die zijn gedekt door de hierboven opgesomde wetgevingen en inzonderheid, de regeling betreffende de sociale zekerheid in de mijnen.

§ 2. — De bepalingen van dit Verdrag zullen slechts op de zee-lijden ter koopvaardij van toepassing zijn, nadat een schikking tussen de verdragsluitende landen zal getroffen zijn.

§ 3. — Dit Verdrag is eveneens van toepassing op alle wetgevende of reglementaire akten welke de bij paragraaf 1 van dit artikel beoogde wetgevingen zullen wijzigen of aanvullen.

Het zal evenwel slechts van toepassing zijn :

- a) op de wetgevende of reglementaire akten betreffende een nieuwe tak van de sociale zekerheid, indien tussen de verdragsluitende landen daaromtrent een Overeenkomst wordt gesloten;
- b) op de wetgevende of reglementaire akten waarbij de bestaande regelingen tot nieuwe categorieën van gerechtigden uitgebreid worden, indien door de Regering van het betrokken land, binnen een periode van drie maand, te rekenen vanaf de officiële bekendmaking van deze akten, aan de Regering van het ander land, geen verzet hieromtrent wordt genotificeerd.

Artikel 3.

De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing :

- op de diplomatieke en consulaire agenten van beroep, met inbegrip van de ambtenaren die tot het kader van de kanselarijen behoren;
- op de andere werknemers dan de werknemers in loondienst, of de ermede gelijkgestelden.

Artikel 4.

§ 1. — De werknemers in loondienst, of de ermede gelijkgestelden, evenzovele de wetgevingen van elk van de verdragsluitende landen, die in één van deze landen zijn tewerkgesteld, vallen onder de toepassing van de vigerende wetgevingen van de plaats waar zij arbeiden.

§ 2. — Op het principe dat bij paragraaf 1 van dit artikel is gesteld, worden de volgende uitzonderingen gemaakt :

a) de werknemers, of de ermede gelijkgestelden, die in een ander land dan dat van hun gewone verblijfplaats worden tewerkgesteld door een onderneming die in het land van deze verblijfplaats een inrichting heeft waarvan betrokkenen normaal afhangen, vallen voort onder de vigerende wetgevingen van het land van hun gewone arbeidsplaats, voor zover hun tewerkstelling in het ander land niet langer dan twaalf maand duurt; ingeval deze tewerkstelling, wegens onvoorziene redenen, de aanvankelijk voorziene duur overschrijdt en langer dan twaalf maand duurt, kan de toepassing van de vigerende wetgevingen van het land van de gewone arbeidsplaats, uitzonderlijk voor een duur van ten hoogste twaalf maand worden verlengd, na overleg met de bevoegde autoriteiten van het land van de toevallige arbeidsplaats. De aanvraag om verlenging moet vóór het verstrijken van de termijn van twaalf maand worden ingediend;

b) de werknemers, of de ermede gelijkgestelden, van de openbare of private vervoerondernemingen van een van de verdragsluitende landen, die hetzij voortdurend, hetzij tijdelijk, hetzij als reizendpersoneel in het ander land worden tewerkgesteld vallen uitsluitend onder de bepalingen die van kracht zijn in het land, waar de onderneming haar zetel heeft; nochtans, ingeval de onderneming op het grondgebied van het verdragsluitend land, ander dan dit waar haar zetel is gevestigd, een bijhuis of een vaste vertegenwoordiging heeft, vallen de werknemers die door deze laatste zijn tewerkgesteld, onder de wetgeving van het verdragsluitend land, op wiens grondgebied het bijhuis of de vaste vertegenwoordiging zich bevindt;

c) de werknemers, of de ermede gelijkgestelden, van een officiële administratieve dienst, die door en voor rekening van een van de verdragsluitende landen worden gedetacheerd, vallen voort onder de wetgeving die van kracht is in het land vanwaar zij worden gedetacheerd.

§ 3. — De bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen mogen, in gemeen overleg, uitzonderingen bepalen op de bij paragraaf 1 van dit artikel gestelde regelen. Zij mogen tevens overeenkomen dat de bij paragraaf 2 bepaalde uitzonderingen, in sommige bijzondere gevallen niet zullen worden toegepast.

Artikel 5.

De bepalingen van paragraaf 1 van artikel 4 zijn van toepassing op de werknemers, of de ermede gelijkgestelden, van welke nationaliteit.

occupés dans les postes diplomatiques ou consulaires belge ou algériens ou qui sont au service personnel d'agents de ces postes.

Toutefois, ces travailleurs salariés ou assimilés, s'ils sont des ressortissants de l'Etat représenté par le poste diplomatique ou consulaire, peuvent opter entre l'application de la législation de leur pays d'origine et celle du lieu de leur travail. Ce droit d'option ne peut être exercé qu'une seule fois et dans un délai à déterminer.

Article 6.

Lorsque la législation de l'un des pays contractants prévoit la réduction, la suppression ou la suspension d'une prestation en cas de cumul de cette prestation avec une autre prestation de sécurité sociale ou avec une rémunération, la prestation acquise en vertu de la législation de l'autre pays contractant ou une rémunération obtenue sur le territoire de l'autre pays contractant est également opposable au bénéficiaire de la prestation.

Toutefois, cette règle n'est pas applicable au cumul de deux prestations de même nature calculées au prorata de la durée des périodes accomplies dans les deux pays contractants.

TITRE II.

Dispositions particulières.

CHAPITRE I.

Prestations en cas de maladie et de maternité.

Article 7.

Les travailleurs salariés ou assimilés, ainsi que leurs ayants droit, qui se rendent de Belgique en Algérie ou inversement, bénéficient des prestations de l'assurance maladie dans le pays du nouveau lieu de travail, pour autant que ces travailleurs :

- 1) aient effectué, dans ce pays, un travail salarié ou assimilé;
- 2) aient été aptes au travail à leur dernière entrée sur le territoire de ce pays;
- 3) remplissent les conditions requises pour bénéficier de ces prestations au regard de la législation du pays de leur nouveau lieu de travail, compte tenu de la période d'assurance dans le pays qu'ils ont quitté et de la période postérieure à leur assujettissement à la législation du pays de leur nouveau lieu de travail.

Article 8.

Les travailleurs salariés ou assimilés, ainsi que leurs ayants droit qui se rendent de Belgique en Algérie ou inversement, bénéficient des prestations de l'assurance maternité dans le pays du nouveau lieu de travail, pour autant que ces travailleurs :

- 1) aient effectué, dans ce pays, un travail salarié ou assimilé;
- 2) remplissent les conditions requises pour bénéficier de ces prestations au regard de la législation du pays de leur nouveau lieu de travail, compte tenu de la période d'assurance dans le pays qu'ils ont quitté et de la période postérieure à leur assujettissement à la législation du pays de leur nouveau lieu de travail.

Article 9.

La totalisation des périodes visées à l'article 7, 3 et à l'article 8, 2 n'est applicable que si l'occupation dans le pays du nouveau lieu de travail débute dans un délai de deux mois à compter de la fin de l'occupation dans le pays de l'ancien lieu de travail et dans un délai d'un mois à compter de l'entrée dans le pays du nouveau lieu de travail.

Article 10.

Les ayants droit d'un travailleur salarié ou assimilé qui a droit à prestations en vertu de la législation du pays d'affiliation, bénéficient des prestations en nature de l'assurance maladie-maternité lorsqu'ils résident sur le territoire du pays contractant autre que celui du lieu

teit ook, die in Belgische of Algerijnse diplomatieke of consulaire posten of in de persoonlijke dienst van agenten van deze posten zijn tewerkgesteld.

Deze werknemers, of de ermede gelijkgestelden, mogen nochtans, indien zij onderdanen zijn van de Staat welke door de diplomatieke of consulaire post wordt vertegenwoordigd, kiezen tussen de toepassing van de wetgeving van hun land van herkomst en die van de plaats waar zij arbeiden. Dit keuzerecht kan slechts éénmaal, en binnen een te bepalen termijn, worden uitgeoefend.

Artikel 6.

Wanneer de wetgeving van een van de verdragsluitende landen voorziet in de vermindering, de afschaffing, of de opschorsing van een prestatie, in geval van samenloop van deze prestatie met een andere sociale zekerheidsprestatie of met een bezoldiging, dan wordt de prestatie, die is verkregen overeenkomstig de wetgeving van het ander verdragsluitend land, of een bezoldiging die is verkregen op het grondgebied van het ander verdragsluitend land, de prestatiegerechtigde eveneens aangerekend.

Deze regel is evenwel niet van toepassing op de samenloop van twee prestaties van dezelfde aard berekend naar rata van de duur van de in de beide verdragsluitende landen volbrachte perioden.

TITEL II.

Bijzondere bepalingen.

HOOFDSTUK I.

Prestaties in geval van ziekte en moederschap.

Artikel 7.

De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, alsook hun rechthebbenden, die zich van België naar Algerië begeven, of andersom, hebben aanspraak op de prestaties van de ziekteverzekering in het land van hun nieuwe arbeidsplaats, voor zover deze werknemers :

- 1) in dit land een beloonde of een daarmede gelijkgestelde arbeid hebben verricht;
- 2) arbeidsgeschikt waren bij hun laatste aankomst op het grondgebied van dit land;
- 3) de gestelde voorwaarden vervullen om op deze prestaties volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats aanspraak te hebben, rekening houdend met het verzekeringstijdvak in het land dat zij verlaten hebben en met de periode na hun onderwerping aan de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats.

Artikel 8.

De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, alsook hun rechthebbenden, die zich van België naar Algerië begeven, of andersom, hebben aanspraak op de prestaties van de moederschapsverzekering in het land van hun nieuwe arbeidsplaats, voor zover deze werknemers :

- 1) in dit land een beloonde of een daarmede gelijkgestelde arbeid hebben verricht;
- 2) de gestelde voorwaarden vervullen om op deze prestaties volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats aanspraak te hebben, rekening houdend met het verzekeringstijdvak in het land dat zij verlaten hebben en met de periode na hun onderwerping aan de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats.

Artikel 9.

De samenstelling van de bij artikel 7, 3) en bij artikel 8, 2) beoogde perioden is enkel van toepassing indien de tewerkstelling in het land van de nieuwe arbeidsplaats aanvangt binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf het einde van de tewerkstelling in het land van de vroegere arbeidsplaats en binnen een termijn van één maand, te rekenen van hun aankomst in het land van de nieuwe arbeidsplaats.

Artikel 10.

De rechthebbenden van een werknemer, of een ermede gelijkgestelde, die recht heeft op prestaties overeenkomstig de wetgeving van het land van aansluiting, hebben aanspraak op de verstrekkingen van de ziekte- en moederschapsverzekering wanneer zij op het grondgebied van het

d'affiliation du travailleur, pour autant qu'ils n'aient pas droit aux prestations en nature de la législation du pays de résidence.

L'ouverture du droit auxdites prestations est déterminée suivant les dispositions de la législation du pays d'affiliation. Les ayants droit ainsi que l'étendue, la durée et les modalités du service des prestations sont déterminées suivant les dispositions de la législation du pays de résidence.

L'institution du pays d'affiliation rembourse à l'institution du pays de résidence les trois quarts des dépenses afférentes à ces prestations, sur la base d'un montant forfaitaire dont les modalités de calcul seront déterminées par les autorités administratives compétentes des pays contractants.

Article 11.

Les travailleurs salariés ou assimilés ainsi que leurs ayants droit bénéficient, en cas de séjour dans l'un des pays contractants n'excédant pas un délai à fixer, des prestations en nature de l'assurance-maternité conformément à la législation du pays de séjour, pour autant qu'ils puissent prétendre à ces prestations en vertu de la législation du pays d'affiliation.

L'institution du pays d'affiliation rembourse à l'institution du pays de séjour les dépenses effectives afférentes à ces prestations, telle qu'elles résultent de la comptabilité des institutions qui les ont servies.

Article 12.

Les travailleurs salariés ou assimilés admis au bénéfice des prestations en vertu de la législation de l'un des pays contractants, ainsi que les ayants droit, conservent ce bénéfice lorsqu'ils transfèrent leur résidence dans l'autre pays, à condition que l'institution compétente du pays d'affiliation autorise ce transfert.

Les dispositions de l'article 10, alinéas 2 et 3, s'appliquent par analogie.

Article 13.

§ 1. — Lorsque le titulaire de pensions dues au titre des législations des deux pays contractants, a droit aux prestations en nature au titre, de la législation du pays contractant sur le territoire duquel il réside, compte tenu de la totalisation des périodes d'assurance accomplies dans les deux pays, ces prestations sont servies à ce titulaire et à ses ayants droit, par l'institution du pays de résidence comme s'il était titulaire d'une pension au titre de la seule législation de ce dernier pays.

Ces prestations sont à la charge de l'institution compétente du pays contractant sous la législation duquel le titulaire a accompli la plus longue période d'assurance.

§ 2. — Lorsque le titulaire d'une pension due au titre de la législation de l'un des pays contractants seulement, réside sur le territoire de l'autre pays contractant, les prestations en nature lui sont servies, ainsi qu'aux ayants droit, par l'institution du pays de résidence, comme si l'intéressé était titulaire d'une pension au titre de la législation de ce dernier pays.

L'ouverture du droit auxdites prestations est déterminée suivant les dispositions de la législation du pays débiteur de la pension. Les ayants droit, l'étendue, la durée et les modalités du service des prestations sont déterminées suivant les dispositions de la législation du pays de résidence.

Ces prestations sont remboursées par l'institution compétente du pays qui accorde la pension, sauf si, dans son pays de résidence, l'intéressé a droit, en une autre qualité, à ces prestations.

§ 3. — Les remboursements prévus aux paragraphes 1 et 2 s'opèrent sur la base d'un montant forfaitaire dont les modalités de calcul seront déterminées par les autorités administratives compétentes des pays contractants.

CHAPITRE II.

Prestations d'invalidité autres que celles servies en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle

Article 14.

§ 1. — Pour les travailleurs salariés ou assimilés belges ou algériens qui ont été affiliés successivement ou alternativement dans les deux pays contractants à un ou plusieurs régimes d'assurance invalidité, les

verdragsluitend land, ander dan dit van de plaats van aansluiting van de werknemer wonen, voor zover zij geen recht hebben op de verstrekkingen van de wetgeving van het woonland.

De rechtsingang van deze prestaties is vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van het land van aansluiting. De rechthebbenden, alsook de omvang, de duur en de modaliteiten van het verlenen van de prestaties worden overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van het woonland vastgesteld.

De instelling van het land van aansluiting betaalt aan de instelling van het woonland de drie vierden van de uitgaven met betrekking tot deze verstrekkingen terug, op grond van een forfaitair bedrag, waarvan de berekeningsmodaliteiten door de bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen zullen worden bepaald.

Artikel 11.

De werknemers of ermede gelijkgestelden, alsook hun rechthebbenden hebben, tijdens een verblijf in een van de verdragsluitende landen dat een nader te bepalen termijn niet overschrijdt, aanspraak op de verstrekkingen van de ziekte- en moederschapsverzekering, overeenkomstig de wetgeving van het land van verblijf, voor zover zij aanspraak op deze verstrekkingen hebben overeenkomstig de wetgeving van het land van aansluiting.

De instelling van het land van aansluiting betaalt aan de instelling van het land van verblijf de werkelijke uitgaven met betrekking tot deze verstrekkingen terug, zoals zij blijken uit de boekhouding van de instellingen die ze hebben verleend.

Artikel 12.

De werknemers of ermede gelijkgestelden, die gerechtigd zijn op de prestaties ingevolge de wetgeving van een van de verdragsluitende landen, alsmede hun rechthebbenden, behouden dit voordeel wanneer zij hun verblijfplaats naar het andere land overbrengen, op voorwaarde dat de bevoegde instelling van het land van aansluiting toelating tot deze overbrenging geeft.

De bepalingen van artikel 10, tweede en derde lid, zijn bij analogie van toepassing.

Artikel 13.

§ 1. — Wanneer de gerechtigde op pensioenen, welke uit hoofde van de wetgevingen van beide verdragsluitende landen zijn verschuldigd, recht heeft op verstrekkingen uit hoofde van de wetgeving van het verdragsluitend land op wiens grondgebied hij woont, rekening gehouden met de samenstelling van de in beide landen doorlopen verzekeringstijdvakken, worden deze prestaties aan de gerechtigde en aan zijn rechthebbenden verleend door de instelling van het woonland, alsof hij gerechtigd was op een pensioen alleen uit hoofde van de wetgeving van laatstgenoemd land.

Deze prestaties zijn voor rekening van de bevoegde instelling van het verdragsluitend land, onder wiens wetgeving de gerechtigde het langste verzekeringstijdvak heeft doorlopen.

§ 2. — Wanneer de gerechtigde op een pensioen, dat alleen uit hoofde van de wetgeving van één van de verdragsluitende landen is verschuldigd, woont op het grondgebied van het ander verdragsluitend land, worden de verstrekkingen hem, alsook zijn rechthebbenden, verleend door de instelling van het woonland, alsof de betrokkene gerechtigd was op een pensioen uit hoofde van de wetgeving van laatstgenoemd land.

De ingang van het recht op deze prestaties wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van het land dat het pensioen verschuldigd is. De rechthebbenden, de omvang, de duur en de betalingsmodaliteiten van deze prestaties worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van het woonland.

Deze prestaties worden terugbetaald door de bevoegde instelling van het land dat het pensioen verleent, behalve wanneer de betrokkene in het land van zijn woonplaats in een andere hoedanigheid op deze prestaties recht heeft.

§ 3. — De terugbetalingen, beoogd bij de paragrafen 1 en 2, zullen geschieden op grond van een forfaitair bedrag, waarvan de berekeningsmodaliteiten door de bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen zullen worden bepaald.

HOOFDSTUK II.

Invaliditeitsuitkeringen andere dan die welke bij arbeidsongeval of beroepsziekte worden uitgekeerd.

Artikel 14.

§ 1. — Voor de Belgische of Algerijnse werknemers of ermede gelijkgestelden, die achtereenvolgens of beurtelings in beide verdragsluitende landen bij één of meerdere regelingen van invaliditeitsverze-

périodes d'assurances accomplies sous ces régimes ou les périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurance en vertu desdits régimes, sont totalisées dans les conditions prévues aux paragraphes 1 et 2 de l'article 20, tant en vue de la détermination du droit aux prestations en espèces ou en nature qu'en vue du maintien ou du recouvrement de ce droit.

§ 2. — Les prestations en espèces de l'assurance invalidité sont liquidées conformément aux dispositions de la législation qui était applicable à l'intéressé au moment où est survenue l'incapacité de travail suivie d'invalidité et supportées par l'institution compétente aux termes de cette législation.

Article 15.

Par dérogation aux dispositions du § 2 de l'article 14, les droits aux prestations d'invalidité des travailleurs qui ont été assujettis à la législation spéciale des ouvriers mineurs et assimilés en Belgique et en Algérie, sont déterminés suivant les règles définies au § 3 de l'article 20 lorsque, compte tenu des périodes totalisées, ces travailleurs remplissent les conditions prévues par lesdites législations spéciales. Lorsque ces travailleurs ne remplissent pas les conditions des deux législations, leurs droits sont déterminés en vertu des dispositions de l'article 14.

Article 16.

Lorsque à la date où est survenue l'incapacité de travail, suivie d'invalidité, l'assuré visé à l'article 15 était occupé dans le pays autre que celui de l'organisme débiteur, il est tenu compte, pour la détermination du montant de la pension ou de l'indemnité d'invalidité, du salaire accordé dans le pays de l'organisme débiteur aux travailleurs de la catégorie professionnelle à laquelle appartenait l'intéressé à cette date.

Article 17.

§ 1. — Si, après suspension de la pension ou de l'indemnité d'invalidité l'assuré recouvre son droit, le service des prestations est repris par l'institution débitrice de la pension ou de l'indemnité primitivement accordée, lorsque l'état d'invalidité est imputable à l'incapacité de travail ayant entraîné l'attribution de cette pension ou indemnité.

§ 2. — Si, après suppression de la pension ou de l'indemnité d'invalidité, l'état de l'assuré justifie à nouveau l'octroi d'une pension ou d'une indemnité d'invalidité, cette dernière est liquidée suivant les règles fixées à l'article 14, compte tenu, le cas échéant, des dispositions de l'article 15.

Article 18.

Pour l'ouverture du droit à la pension ou à l'indemnité d'invalidité, la période pendant laquelle l'intéressé doit avoir reçu l'indemnité en espèces au titre de l'assurance maladie préalablement à l'attribution de la pension ou de l'indemnité d'invalidité est, dans tous les cas, celle prévue par la législation du pays dans lequel il travaillait au moment où est survenue l'incapacité de travail suivie d'invalidité.

Article 19.

La pension ou l'indemnité d'invalidité est transformée, le cas échéant, en pension de vieillesse au moment où se trouvent remplies les conditions requises par la législation d'un des deux pays susceptibles de participer aux charges de la pension de vieillesse.

Il est fait application, le cas échéant, des dispositions du chapitre III ci-après.

CHAPITRE III.

*Prestations de vieillesse et prestation de décès (pension)
autres que celles servies en cas d'accident du travail ou
de maladie professionnelle*

Article 20.

§ 1. — Pour les travailleurs salariés ou assimilés belges ou algériens qui ont été affiliés successivement ou alternativement dans les deux pays contractants à un ou plusieurs régimes d'assurance-vieillesse ou

kering aangesloten waren, worden de in deze regelingen volbrachte verzekeringstijdvakken of de perioden welke ingevolge deze regelingen als verzekeringstijdvakken zijn erkend, onder de bij de paragrafen 1 en 2 van artikel 20 bepaalde voorwaarden samengeteld, zowel voor de vaststelling van het recht op uitkeringen of verstrekkingen, als voor het behoud of het herstel van dit recht.

§ 2. — De uitkeringen van de invaliditeitsverzekering worden uitbetaald overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving welke op belanghebbende van toepassing was op het ogenblik dat de arbeidsongeschiktheid die de invaliditeit ten gevolge had, zich voordeed, en komen ten laste van de instelling die ingevolge deze wetgeving bevoegd is.

Artikel 15.

In afwijking van de bepalingen van § 2 van artikel 14, worden de rechten op de invaliditeitsuitkeringen van de werknemers die in België of in Algerië onder de bijzondere wetgeving voor mijnwerkers en ermede gelijkgestelden vielen, vastgesteld overeenkomstig de bij § 3 van artikel 20 bepaalde regelen, wanneer, rekening houdend met de samengetelde tijdvakken, die werknemers de bij deze bijzondere wetgevingen bepaalde voorwaarden vervullen. Indien deze werknemers niet aan de voorwaarden van beide wetgevingen voldoen, worden hun rechten overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 vastgesteld.

Artikel 16.

Wanneer de bij artikel 15 beoogde verzekerde, op de datum waarop de arbeidsongeschiktheid die de invaliditeit ten gevolge had, zich heeft voorgedaan, tewerkgesteld was in het ander land dan dat van de instelling die de uitkering verschuldigd is, wordt er voor de vaststelling van het bedrag van het invaliditeitspensioen of van de invaliditeitsuitkering, rekening gehouden met het loon dat toegekend wordt in het land van de instelling die de uitbetaling verschuldigd is aan de werknemers van de beroepscategorie waartoe belanghebbende op die datum behoorde.

Artikel 17.

§ 1. — Indien de verzekerde na een schorsing van het invaliditeitspensioen of van de invaliditeitsuitkering zijn recht terug verkrijgt worden de prestaties opnieuw uitbetaald door de instelling die het aanvankelijk toegekende pensioen of de uitkering verschuldigd was, wanneer de invaliditeit kan toegeschreven worden aan de arbeidsongeschiktheid die de toekenning van dat pensioen of van die uitkering ten gevolge heeft gehad.

§ 2. — Indien, na de afschaffing van het invaliditeitspensioen of van de invaliditeitsuitkering, de toekenning van een invaliditeitspensioen of van een invaliditeitsuitkering wegens de toestand van de verzekerde opnieuw verantwoord is, wordt dat pensioen of die uitkering overeenkomstig de bij artikel 14 vastgestelde regelen uitbetaald, waarbij, in voorkomend geval, met de bepalingen van artikel 15 rekening dient te worden gehouden.

Artikel 18.

Voor het verkrijgen van het recht op het invaliditeitspensioen of op de invaliditeitsuitkering is de periode gedurende dewelke belanghebbende de uitkering, toegekend ingevolge de ziekteverzekering, vóór de uitbetaling van het invaliditeitspensioen of van de invaliditeitsuitkering dient bekomen te hebben, in elk geval, die welke bepaald is bij de wetgeving van het land waar hij werkte op het ogenblik dat de arbeidsongeschiktheid die de invaliditeit ten gevolge heeft gehad zich heeft voorgedaan.

Artikel 19.

Het invaliditeitspensioen of de invaliditeitsuitkering wordt, in voorkomend geval, in een ouderdomspensioen omgezet, zodra voldaan is aan de voorwaarden die zijn bepaald bij de wetgeving van één van beide landen dat tot de lasten van het ouderdomspensioen dient bij te dragen.

In voorkomend geval zijn de bepalingen van onderstaand hoofdstuk III van toepassing.

HOOFDSTUK III.

*Ouderdomsuitkeringen en uitkeringen bij overlijden (pensioen),
behalve deze welke in geval
van arbeidsongeval of van beroepsziekte worden verleend.*

Artikel 20.

§ 1. — Voor de Belgische of Algerijnse werknemers, of de ermede gelijkgestelden, die achtereenvolgens of beurtelings in beide verdragsluitende landen bij één of verschillende regelingen voor ouderdoms-

d'assurance-décès (pension), les périodes d'assurance accomplies sous ces régimes ou les périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurance en vertu desdits régimes sont totalisées, à la condition qu'elles ne se superposent pas, tant en vue de la détermination du droit aux prestations qu'en vue du maintien ou du recouvrement de ce droit.

Les périodes à prendre en considération comme équivalentes à des périodes d'assurance sont, dans chaque pays, celles considérées comme telles par la législation de ce pays.

Toute période reconnue équivalente à une période d'assurance en vertu, à la fois, de la législation belge et de la législation algérienne, est prise en compte, pour la liquidation des prestations, par les institutions du pays où l'intéressé a travaillé en dernier lieu avant la période en cause.

§ 2. — Lorsque la législation de l'un des pays contractants subordonne l'octroi de certaines prestations à la condition que les périodes aient été accomplies dans une profession soumise à un régime spécial d'assurance, ne sont totalisées pour l'admission au bénéfice de ces prestations que les périodes accomplies sous le ou les régimes spéciaux correspondants de l'autre pays.

Si, dans l'un des deux pays contractants, il n'existe pas de régime spécial pour la profession, les périodes accomplies dans ladite profession sous l'un des régimes visés au paragraphe 1 ci-dessus sont néanmoins totalisées.

Lorsque la législation de l'un des pays contractants subordonne l'octroi de certaines prestations à la condition que les périodes aient été accomplies dans une profession soumise à un régime spécial d'assurance et lorsque ces périodes n'ont pu donner droit auxdites prestations, les dites périodes sont considérées comme valables pour la liquidation des prestations prévues par le régime applicable aux ouvriers en ce qui concerne la Belgique et par le régime de Sécurité Sociale non agricole en ce qui concerne l'Algérie.

§ 3. — Les prestations auxquelles un assuré peut prétendre de la part de chacune des institutions compétentes sont déterminées, en principe, en réduisant le montant des prestations auxquelles il aurait droit si la totalité des périodes visées aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus avait été effectuée sous le régime correspondant, et ce au prorata de la durée des périodes effectuées sous ce régime.

Chaque institution détermine, d'après la législation qui lui est propre et compte tenu de la totalité des périodes, sans distinction du pays contractant où elles ont été accomplies, si l'intéressé réunit les conditions requises pour avoir droit aux prestations prévues par cette législation.

Elle détermine pour ordre le montant des prestations auxquelles l'intéressé aurait droit si toutes les périodes totalisées avaient été accomplies exclusivement sous sa propre législation et réduit ce montant au prorata de la durée des périodes accomplies sous ladite législation.

Toutefois, aucune prestation n'est prise en charge par une institution lorsque les périodes accomplies sous l'empire de la législation qui la régit, n'atteignent pas au total une année comportant le minimum annuel de journées de travail effectif ou de journées assimilées au travail effectif prévu par cette législation; dans ce cas, l'institution de l'autre pays supporte la charge entière des prestations auxquelles l'assuré a droit d'après la législation qui régit cette institution et compte tenu de la totalité desdites périodes.

§ 4. — Si d'après la législation d'un des pays contractants, le droit à la pension n'est pas subordonné à l'accomplissement d'un stage mais est acquis année par année, l'institution compétente de ce pays calcule le droit à la pension directement et exclusivement en fonction des périodes d'assurance accomplies dans ce pays et des périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurance en vertu de la législation de ce pays: l'institution intéressée fait application, dans ce cas, de la législation de ce pays qui est applicable aux assurés qui, à la date à laquelle la décision sortit ses effets, atteignent l'âge normal de la pension.

Article 21.

§ 1. — Lorsqu'un assuré, compte tenu de la totalité des périodes visées aux paragraphes 1 et 2 de l'article 20, ne remplit pas au même moment les conditions exigées par les législations des deux pays, son droit à pension est établi, au regard de chaque législation, au fur et à mesure qu'il remplit ces conditions.

§ 2. — Les périodes pendant lesquelles une pension est servie par le pays dans lequel les conditions sont remplies en vertu du paragraphe 1, sont assimilées, pour l'ouverture des droits au regard de la législation de l'autre pays, à des périodes d'assurance du premier pays.

§ 3. — Dans le cas visé au paragraphe 1 du présent article, la pension déjà liquidée est révisée conformément aux dispositions des

verzekering of verzekering bij overlijden (pensioen) aangesloten waren, worden de onder die regelingen volbrachte verzekeringstijdvakken, of de perioden die ingevolge deze regelingen als verzekeringstijdvakken zijn erkend samengeteld, op voorwaarde dat zij niet samenvallen, zowel voor de vaststelling van het recht op de uitkeringen, als voor het behoud of het herstel van dit recht.

De perioden welke als gelijkwaardig met verzekeringstijdvakken in aanmerking komen, zijn in elk land die welke ingevolge de wetgeving van dat land als dusdanig worden beschouwd.

Elke periode die, tegelijkertijd ingevolge de Belgische en ingevolge de Algerijnse wetgeving als verzekeringstijdvak wordt erkend, wordt voor de uitbetaling van de uitkeringen in aanmerking genomen door de instellingen van het land waar belanghebbenden het laatst vóór deze periode heeft gewerkt.

§ 2. — Indien bij de wetgeving van één van de verdragsluitende landen sommige prestaties slechts worden toegekend op voorwaarde dat de perioden volbracht zijn in een beroep waarop een bijzondere verzekeringsregeling van toepassing is, worden voor het bekomen van het recht op deze prestaties, alleen deze perioden samengeteld welke onder de overeenstemmende bijzondere regeling of regelingen van het ander land werden volbracht.

Indien in een van beide verdragsluitende landen geen bijzondere regeling voor het beroep bestaat, worden de perioden die in dat beroep onder één van de bij bovenvermeld paragraaf 1 beoogde regelingen werden volbracht, niettemin samengeteld.

Indien bij de wetgeving van één van de verdragsluitende landen bepaalde prestaties alleen worden toegekend op voorwaarde dat de perioden volbracht zijn in een beroep waarop een bijzondere verzekeringsregeling van toepassing is, en indien op grond van deze perioden geen aanspraak op deze prestaties kon bestaan, worden genoemde perioden als geldig beschouwd voor de uitkering van de prestaties waarin voorzien is door de regeling die op de arbeiders van toepassing is, wat België betreft, en door de sociale-zekerheidsregeling welke van toepassing is op andere dan landbouwarbeiders, wat Algerië betreft.

§ 3. — De prestaties waarop een verzekerde bij elk van de bevoegde instellingen aanspraak mag maken, worden, in principe, bepaald door het bedrag te verminderen van de prestaties waarop hij recht zou hebben indien al de bij bovenvermelde paragrafen 1 en 2 beoogde perioden onder de overeenkomstige regeling waren volbracht en dit naar rata van de duur der onder die regeling volbrachte perioden.

Elke instelling bepaalt volgens haar eigen wetgeving en rekening houdend met de gezamenlijke perioden, zonder onderscheid van het verdragsluitend land waar zij werden volbracht, of belanghebbende de gestelde voorwaarden vervult om aanspraak te kunnen maken op de prestaties waarin deze wetgeving voorziet.

Zij bepaalt voor orde het bedrag van de prestaties, waarop belanghebbende aanspraak zou hebben indien alle samengetelde perioden uitsluitend onder haar eigen wetgeving werden volbracht en vermindert dit bedrag naar rata van de duur van de perioden welke onder deze wetgeving werden volbracht.

Nochtans neemt een instelling geen enkele uitkering ten laste wanneer de perioden die onder de voor haar geldende wetgeving zijn volbracht samen niet één jaar bereiken, met het jaarlijks minimum aantal gewerkte dagen of met ermee gelijkgestelde dagen, waarin deze wetgeving voorziet; in dat geval draagt de instelling van het ander land de volledige last van de prestaties waarop de verzekerde recht heeft ingevolge de wetgeving die voor deze instelling geldt, en rekening houdend met de gezamenlijke perioden.

§ 4. — Indien overeenkomstig de wetgeving van één van de verdragsluitende landen, het recht op pensioen niet afhankelijk is van het volbrengen van een wachttijd, doch jaar na jaar verworven wordt, berekent de bevoegde instelling van dat land het pensioenrecht rechtstreeks en uitsluitend naar verhouding van de verzekeringstijdvakken welke in dat land zijn volbracht en van de ingevolge de wetgeving van dat land als verzekeringstijdvakken erkende perioden; in dat geval past de betrokken instelling de wetgeving van dat land toe, welke geldt voor de verzekerden die, op de datum waarop de beslissing uitwerking heeft, de normale pensioengerechtigde leeftijd bereiken.

Artikel 21.

§ 1. — Wanneer een verzekerde, rekening houdend met de gezamenlijke perioden bedoeld in paragrafen 1 en 2 van artikel 20, niet op hetzelfde ogenblik de door de wetgevingen van beide landen gestelde voorwaarden vervult, worden zijn pensioenrechten volgens elke wetgeving vastgesteld naarmate hij deze voorwaarden vervult.

§ 2. — De perioden tijdens dewelke een pensioen wordt uitgekeerd door het land waar de voorwaarden overeenkomstig paragraaf 1 zijn vervuld, worden voor het ingaan van het recht ten opzichte van de wetgeving van het andere land, met verzekeringstijdvakken van het eerste land gelijkgesteld.

§ 3. — In het geval bij paragraaf 1 van dit artikel, wordt het reeds uitgekeerde pensioen overeenkomstig de bepalingen van de paragra-

paragraphes 1 à 3 de l'article 20 à partir de la date à laquelle le droit à la pension est établi au regard de la législation de l'autre pays contractant.

Article 22.

§ 1. — Le droit prévu par la législation spéciale belge, de cumuler la pension anticipée ou une pension de vieillesse, avec un salaire minier, n'est reconnu, dans les conditions et dans les limites fixées par ladite législation, qu'aux intéressés qui continuent à travailler dans les mines de charbon belges.

§ 2. — Par dérogation aux dispositions de l'article 20, l'octroi aux ouvriers mineurs de la pension anticipée prévu par la législation spéciale belge est réservé aux intéressés qui remplissent les conditions exigées par ladite législation, compte tenu de leurs services dans les seules mines de charbon belges.

Article 23.

Tout assuré, au moment où s'ouvre son droit à pension, peut renoncer au bénéfice des dispositions de l'article 20 de la présente convention. Les prestations auxquelles il peut prétendre au titre de chacune des législations nationales sont alors liquidées séparément par les institutions intéressées, indépendamment des périodes d'assurance ou reconnues équivalentes accomplies dans l'autre pays.

Article 24.

§ 1. — Les dispositions des articles 20, 21 et 23 s'appliquent par analogie pour les pensions aux survivants.

§ 2. — Si, conformément à son statut civil, l'assuré avait plusieurs épouses, les avantages sont répartis définitivement entre les intéressées de la manière suivante : l'institution compétente détermine pour ordre le montant des prestations auxquelles chacune des intéressées aurait droit si elle était épouse unique et divise ce montant par le nombre des épouses au moment du décès de l'assuré.

CHAPITRE IV.

Dispositions communes aux Chapitres II et III.

Article 25.

Si la législation de l'un des pays contractants subordonne à des conditions de résidence le paiement des pensions ou indemnités d'invalidité ou des pensions de vieillesse et de survie, quelles soient dues en application de l'article 20 ou calculées en fonction des seules périodes d'assurance accomplies en vertu de cette législation, lesdites conditions de résidence ne sont pas opposables aux ressortissants belges ou algériens, tant qu'ils résident dans l'un des deux pays contractants.

Toutefois, le titulaire d'une pension ou indemnité d'invalidité devra obtenir l'autorisation de l'institution compétente avant de retourner sur le territoire de l'autre pays contractant ou d'y transférer sa résidence.

L'autorisation ne peut être refusée que si le déplacement de l'intéressé est déconseillé pour des raisons médicales dûment établies.

Article 26.

Si, d'après la législation de l'un des pays contractants, la liquidation des prestations tient compte du salaire moyen de la période entière d'assurance ou d'une partie de ladite période, le salaire moyen pris en considération pour le calcul des prestations à la charge de ce pays est déterminé d'après les salaires constatés pendant la période d'assurance accomplie sous la législation dudit pays.

Article 27.

L'introduction d'une demande de prestation à l'une des institutions auprès de laquelle l'intéressé a été assuré, est considérée comme valable par les autres institutions compétentes.

fen 1 tot 3 van artikel 20 herzien, te rekenen van de datum waarop het pensioenrecht ingevolge de wetgeving van het ander verdragsluitend land is vastgesteld.

Artikel 22.

§ 1. — Het in de Belgische bijzondere wetgeving bepaalde recht om het vervroegd pensioen of een ouderdomspensioen met een mijnwerkersloon te cumuleren, wordt onder de voorwaarden en binnen de bij voormelde wetgeving vastgestelde perken, alleen erkend aan de belanghebbenden die in de Belgische steenkolenmijnen blijven werken.

§ 2. — In afwachting van de bepalingen van artikel 20, wordt de toekenning aan de mijnwerkers van het bij de Belgische wetgeving bepaalde vervroegd pensioen voorbehouden aan de belanghebbenden die de bij deze wetgeving gestelde voorwaarden vervullen, alleen rekening houdend met hun diensten in de Belgische steenkolenmijnen.

Artikel 23.

Ieder verzekerde mag, bij het ingaan van zijn pensioenrecht, afzien van het voordeel van de bepalingen van artikel 20 van dit verdrag. De prestaties waarop hij op grond van elke nationale wetgeving aanspraak kan maken, worden in dat geval afzonderlijk door de betrokken instellingen berekend, afgezien van de in het ander land volbrachte verzekeringstijdvakken of van de daarmee als gelijkwaardig erkende perioden.

Artikel 24.

§ 1. — De bepalingen van de artikelen 20, 21 en 23 zijn bij analogie van toepassing op overlevingspensioenen.

§ 2. — Zo de verzekerde, overeenkomstig zijn burgerlijk statuut verschillende echtgenoten had, worden de voordelen onder de belanghebbenden definitief op de volgende wijze verdeeld : de bevoegde instelling bepaalt voor orde het bedrag van de prestaties waarop elk van de belanghebbenden zou recht hebben indien zij de enige echtgenote was en deelt dit bedrag door het aantal echtgenoten op het ogenblik van het overlijden van de verzekerde.

HOOFDSTUK IV.

Gemeenschappelijke bepalingen van de hoofdstukken II en III.

Artikel 25.

Indien de wetgeving van één van de verdragsluitende landen de uitbetaling van de invaliditeitspensioenen of -uitkeringen of van de ouderdoms- en overlevingspensioenen van verblijfsvoorwaarden afhankelijk stelt, ongeacht of zij bij toepassing van artikel 20 verschuldigd zijn of enkel maar verhouding van de ingevolge die wetgeving volbrachte verzekeringstijdvakken worden berekend, kunnen deze verblijfsvoorwaarden niet ingeroepen worden ten overstaan van de Belgische of Algerijnse onderdanen zolang zij in één van de verdragsluitende landen verblijven.

Nochtans zal de gerechtigde op een invaliditeitspensioen of -uitkering de toelating van de bevoegde instelling moeten bekomen alvorens terug te keren op het grondgebied van het ander verslagsluitend land, of er zijn verblijfplaats over te brengen.

De toelating mag slechts worden geweigerd indien de verplaatsing van de betrokkene afgeraden wordt uit hoofde van behoorlijk vastgestelde medische redenen.

Artikel 26.

Indien ingevolge de wetgeving van één van de verdragsluitende landen, bij de uitbetaling van de uitkeringen rekening wordt gehouden met het gemiddeld loon van het volledig verzekeringstijdvak of van een gedeelte van dit tijdvak, wordt het gemiddeld loon dat voor de berekening van de uitkeringen ten laste van dat land in aanmerking wordt genomen, bepaald naar verhouding van de lonen welke werden vastgesteld in de loop van het onder de wetgeving van dat land volbrachte verzekeringstijdvak.

Artikel 27.

De indiening van een aanvraag om prestaties bij één van de instellingen waarbij belanghebbende verzekerd was, wordt door de andere bevoegde instellingen als geldig beschouwd.

CHAPITRE V.

Prestations familiales.

Article 28.

§ 1. — Si la législation nationale subordonne l'ouverture du droit aux prestations familiales à l'accomplissement de périodes de travail ou assimilées, il est tenu compte des périodes effectuées tant dans l'un que dans l'autre pays.

§ 2. — Le droit aux allocations familiales aux taux du barème général ordinaire prévu par la législation belge au profit des travailleurs salariés comme ouvriers de fond dans les mines et dans les carrières dont l'exploitation est souterraine, est reconnu aux travailleurs algériens dont les enfants sont élevés en Algérie.

Un arrangement administratif déterminera notamment les catégories d'enfants bénéficiaires, les conditions d'octroi ainsi que les périodes assimilées à des périodes de travail effectif pour lesquelles ces allocations seront accordées.

§ 3. — Les travailleurs algériens salariés ou assimilés en vertu de la législation belge, autres que ceux visés au paragraphe 2 et dont les enfants sont élevés en Algérie ont droit aux allocations familiales résultant de la législation algérienne.

Les travailleurs belges qui sont salariés ou assimilés en vertu de la législation algérienne et dont les enfants sont élevés en Belgique, ont droit aux allocations familiales résultant de la législation belge.

L'institution compétente du pays d'affiliation du travailleur est tenue de rembourser le montant des prestations servies en vertu de ce paragraphe, sous forme d'un forfait déterminé selon les modalités prévues dans un arrangement administratif.

CHAPITRE VI.

Prestations en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle.

Article 29.

Si la législation de l'un des pays contractants subordonne à des conditions de résidence le paiement des prestations dues en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle, lesdites conditions de résidence ne sont pas opposables aux ressortissants belges ou algériens, tant qu'ils résident dans l'un des deux pays contractants.

Article 30.

Les prestations prévues par la législation belge dont l'octroi est subordonné à une condition de besoin, ne sont servies qu'aux bénéficiaires résidant en Belgique.

Article 31.

Tout accident du travail ou maladie professionnelle survenu à un travailleur belge en Algérie ou à un travailleur algérien en Belgique et qui a occasionné ou qui est de nature à occasionner soit la mort, soit une incapacité permanente, totale ou partielle, doit être notifié par l'employeur ou par les institutions compétentes aux autorités consulaires locales du pays auquel ressortit la victime.

Article 32.

§ 1. — Pour apprécier le degré d'incapacité permanente résultant d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle, au regard de la législation belge ou algérienne, les accidents du travail ou les maladies professionnelles survenues antérieurement, sous la législation de l'autre pays, sont pris en considération comme s'ils étaient survenus sous la législation du premier Etat.

§ 2. — Lorsque, en cas d'aggravation d'une maladie professionnelle, un travailleur qui a bénéficié ou qui bénéficie d'une réparation pour une maladie professionnelle en vertu de la législation de l'un des pays contractants fait valoir, pour une maladie professionnelle de même nature, des droits à prestations en vertu de la législation de l'autre pays, les règles suivantes sont applicables :

HOOFDSTUK V.

Gezinsprestaties.

Artikel 28.

§ 1. — Indien de nationale wetgeving het ingaan van het recht op gezinsprestaties afhankelijk stelt van het volbrengen van arbeidsperiodes of gelijkgestelde perioden, wordt rekening gehouden met de perioden welke zowel in het ene als in het andere land werden volbracht.

§ 2. — De Algerijnse werknemers, wier kinderen in Algerië worden opgevoegd, hebben recht op de kinderbijslag aan het bedrag van de algemene gewone schaal waarin voorzien is door de Belgische wetgeving ten voordele van de werknemers die als ondergrondse arbeiders zijn tewerkgesteld in de mijnen en in de groeven waar de ontginning ondergronds geschiedt.

Een Administratieve schikking zal, inzonderheid, de categorieën van rechtgevendende kinderen bepalen, alsmede de toekenningsvoorwaarden en de perioden die gelijkgesteld zijn met perioden van werkelijke arbeid voor dewelke deze kinderbijslag zal worden toegekend.

§ 3. — De Algerijnse werknemers, of de ermede gelijkgestelden ingevolge de Belgische wetgeving, andere dan die welke beoogd zijn bij paragraaf 2, en wier kinderen in Algerië worden opgevoed, hebben recht op de kinderbijslag die voortspruit uit de Algerijnse wetgeving.

De Belgische werknemers, of de ermede gelijkgestelden ingevolge de Algerijnse wetgeving, en wier kinderen in België worden opgevoed, hebben recht op de kinderbijslag die voortspruit uit de Belgische wetgeving.

De bevoegde instelling van het land van aansluiting van de werknemer dient het bedrag van de ingevolge deze paragraaf uitbetaalde prestaties terug te betalen, onder de vorm van een forfaitair bedrag, dat wordt vastgesteld volgens de modaliteiten die bepaald worden in een Administratieve schikking.

HOOFDSTUK VI.

Prestaties bij arbeidsongeval of beroepsziekte.

Artikel 29.

Indien de wetgeving van één van de verdragsluitende landen de uitbetaling van de bij arbeidsongeval of beroepsziekte verschuldigde prestaties van verblijfsvoorwaarden afhankelijk stelt, kunnen deze verblijfsvoorwaarden niet worden ingeroepen ten overstaan van de Belgische of Algerijnse onderdanen, zolang zij in één van beide verdragsluitende landen verblijven.

Artikel 30.

De bij de Belgische wetgeving bepaalde prestaties waarvan de toekenning afhankelijk is van een staat van behoefte, worden enkel aan de in België verblijvende gerechtigden uitbetaald.

Artikel 31.

Elk arbeidsongeval of beroepsziekte overkomen aan een Belgische werknemer in Algerië of aan een Algerijnse werknemer in België en dat, hetzij de dood, hetzij een blijvende, volledige of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid veroorzaakt heeft of kan veroorzaken, dient door de werkgever of door de bevoegde instellingen aan de plaatselijke consulaire autoriteiten van het land waarvan het slachtoffer onderdaan is, ter kennis worden gebracht.

Artikel 32.

§ 1. — Om de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid tengevolge van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte, ten opzichte van de Belgische of Algerijnse wetgeving te kunnen waarderen, worden de arbeidsongevallen of de beroepsziekten die zich vroeger hebben voorgedaan onder de wetgeving van het ander land, in aanmerking genomen alsof ze zich onder de wetgeving van de eerste Staat hadden voorgedaan.

§ 2. — Wanneer een werknemer die een schadeloosstelling voor een beroepsziekte ontvangt of ontvangen heeft ingevolge de wetgeving van een van de verdragsluitende landen, in geval van verergering van een beroepsziekte zijn recht op prestaties voor een beroepsziekte van dezelfde aard laat gelden ingevolge de wetgeving van het andere land, zijn de volgende regelen van toepassing :

a) si le travailleur n'a pas exercé sur le territoire de ce dernier pays un emploi susceptible de provoquer la maladie professionnelle ou de l'aggraver, l'institution d'affiliation du premier pays reste tenue de prendre à sa charge les prestations en vertu de sa propre législation, compte tenu de l'aggravation;

b) si le travailleur a exercé, sur le territoire de ce dernier pays un tel emploi, l'institution d'affiliation du premier pays reste tenue de servir les prestations en vertu de sa propre législation, compte non tenu de l'aggravation; l'institution d'affiliation de l'autre pays octroie au travailleur le supplément dont le montant est déterminé selon la législation de ce second pays et correspond à la majoration du taux d'incapacité de travail.

§ 3. — Lorsque l'intéressé réside sur le territoire du pays contractant autre que celui où le travailleur a contracté la maladie professionnelle, la demande de prestations peut être introduite auprès de l'institution compétente du pays de résidence de l'intéressé. Dans ce cas, la demande doit être établie dans les formes et conditions exigées par la législation du pays où la maladie professionnelle a été contractée.

Article 33.

Si la législation d'un pays contractant subordonne l'octroi des prestations de maladie professionnelle à la condition qu'une activité susceptible de provoquer une telle maladie ait été exercée pendant une durée déterminée, les périodes pendant lesquelles le travailleur a exercé une activité de même nature dans l'autre pays, sont également prises en considération pour la détermination de l'ouverture du droit aux prestations.

Article 34.

Les dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 13 s'appliquent par analogie au travailleur victime d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle qui, après avoir été admis au bénéfice des prestations à la charge de l'institution compétente, est autorisé par cette institution à retourner sur le territoire de l'autre pays contractant ou à y transférer sa résidence.

La durée du service des prestations est déterminée suivant les dispositions de la législation appliquée par l'institution compétente.

Article 35.

Si, conformément à son statut civil, le travailleur avait plusieurs épouses, la rente de veuve est répartie définitivement et également entre les épouses remplissant les conditions de la législation applicable.

CHAPITRE VII.

Soutien aux chômeurs involontaires.

Article 36.

Les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés de l'un des pays contractants, se rendant sur le territoire de l'autre, bénéficient dans le pays de leur nouveau lieu de travail des prestations prévues par la législation relative au soutien des chômeurs involontaires, à la condition d'avoir commencé une période d'assurance dans le cadre d'un emploi dont l'exercice a été autorisé conformément à la législation relative à l'occupation des travailleurs étrangers. Pour établir le droit aux prestations de l'assurance contre le chômage dans l'un des pays contractants, les périodes d'assurance et les périodes assimilées accomplies en vertu de la législation de ce pays sont totalisées avec les périodes d'assurance et les périodes assimilées accomplies en vertu de la législation de l'autre pays.

CHAPITRE VIII.

Indemnités ou allocations funéraires.

Article 37.

§ 1. — Les travailleurs salariés ou assimilés qui se rendent d'un pays dans l'autre, ouvriront droit aux indemnités ou allocations funéraires prévues par la législation du pays du nouveau lieu de travail, pour autant que :

a) lorsque le werknemer op het grondgebied van laatstgenoemd land geen beroep heeft uitgeoefend dat van aard is een beroepsziekte te veroorzaken of te doen verergeren, is de instelling van aansluiting van het eerste land voort verplicht de prestaties ingevolge haar eigen wetgeving ten laste te nemen, met inachtneming van de verergering;

b) wanneer de werknemer op het grondgebied van laatstgenoemd land wel een dergelijk beroep heeft uitgeoefend, moet de instelling van aansluiting van het eerste land de prestaties ingevolge haar eigen wetgeving blijven uitbetalen zonder inachtneming van de verergering; de instelling van aansluiting van het ander land kent aan de werknemer de aanvullende vergoeding toe, waarvan het bedrag volgens de wetgeving van dit tweede land wordt bepaald en dat het de verhoging van de graad van arbeidsongeschiktheid overeenstemt.

§ 3. — Wanneer de belanghebbende op het grondgebied van het ander verdragsluitend land verblijft dan dat waar de werknemer de beroepsziekte heeft opgedaan, mag de aanvraag om prestaties bij de bevoegde instelling van het land van de verblijfplaats van de belanghebbende worden ingediend. In dit geval moet de aanvraag worden opgemaakt in de vormen en onder de voorwaarden, gesteld bij de wetgeving van het land waar de beroepsziekte werd opgedaan.

Artikel 33.

Indien de wetgeving van een verdragsluitend land de toekenning van de prestaties wegens beroepsziekte afhankelijk stelt van de voorwaarde dat gedurende een bepaalde tijd een activiteit werd uitgeoefend die een dergelijke ziekte zou kunnen veroorzaken, worden de perioden gedurende dewelke de werknemer een gelijkaardige activiteit in het ander land heeft uitgeoefend eveneens in aanmerking genomen voor het verkrijgen van het recht op de prestaties.

Artikel 34.

De bepalingen van paragrafen 2 en 3 van artikel 13, zijn, bij analogie, van toepassing op de werknemer die slachtoffer is van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte en die, nadat hij het voordeel van de prestaties ten laste van de bevoegde instelling heeft ontvangen, van deze instelling de toelating krijgt om naar het grondgebied van het ander verdragsluitend land terug te keren of er zijn verblijfplaats over te brengen.

De duur van de uitbetaling van de prestaties wordt vastgesteld volgens de bepalingen van de wetgeving die door de bevoegde instelling wordt toegepast.

Artikel 35.

Indien de werknemer, overeenkomstig zijn burgerlijk statuut, verschillende echtgenoten had, wordt de weduwenrente definitief en gelijkelijk verdeeld tussen de echtgenoten die voldoen aan de bij de toepasselijke wetgeving gestelde voorwaarden.

HOOFDSTUK VII.

Uitkeringen aan onvrijwillige werklozen.

Artikel 36.

De werknemers of gelijkgestelden van een der overeenkomstsluitende landen die zich naar het grondgebied van het andere land begeven, genieten in het land van hun nieuwe werkplaats de prestaties vastgesteld door de wetgeving op de uitkeringen aan onvrijwillige werklozen, op voorwaarde dat zij een verzekeringstijdvak zijn ingegaan in het kader van een betrekking die mocht worden aanvaard krachtens de wetgeving op de tewerkstelling van vreemde werknemers. Om het recht op de prestaties van de werkloosheidsverzekering in een der overeenkomstsluitende landen te bepalen, worden de verzekeringstijdvakken of gelijkgestelde tijdvakken die overeenkomstig de wetgeving van dat land zijn vervuld, samengeteld met de verzekeringstijdvakken of gelijkgestelde tijdvakken vervuld overeenkomstig de wetgeving van het andere land.

HOOFDSTUK VIII.

Vergoeding bij overlijden of voor begrafeniskosten.

Artikel 37.

§ 1. — De werknemers, of de ermede gelijkgestelden, die zich van het ene naar het andere land begeven, zullen het recht op de bij de wetgeving van het land van de nieuwe arbeidsplaats bepaalde uitkeringen bij overlijden of voor begrafeniskosten doen ingaan, voor zover :

1) ils aient effectué dans ce pays un travail salarié ou assimilé;

2) ils remplissent, au moment du décès, les conditions requises pour le bénéfice des prestations au regard de la législation du pays de leur nouveau lieu de travail, compte tenu de la période d'assurance dans le pays qu'ils ont quitté et de la période postérieure à leur assujettissement à la législation du pays de leur nouveau lieu de travail.

§ 2. — En cas de décès d'une personne bénéficiant d'une pension de vieillesse ou d'invalidité des institutions compétentes des deux pays contractants par totalisation des périodes d'assurance, l'allocation ou l'indemnité funéraire est due par l'institution compétente du pays dans lequel le travailleur avait été assuré en dernier lieu, si, en tenant compte des périodes totalisées, les conditions exigées par la législation de ce pays sont remplies.

§ 3. — En cas de décès d'une personne bénéficiant d'une pension de vieillesse ou d'invalidité ou d'une indemnité d'invalidité auprès de l'institution d'un seul pays contractant ou d'une prestation due en vertu de la législation belge ou algérienne relative aux accidents du travail ou aux maladies professionnelles, l'allocation ou l'indemnité funéraire est due par l'institution compétente du pays débiteur de la pension ou de la prestation, si les conditions exigées par la législation de ce pays sont remplies.

TITRE III.

Entraide administrative.

Article 38.

§ 1. — Les autorités administratives ainsi que les institutions d'assurances ou de sécurité sociale des deux pays contractants se prêteront mutuellement leurs bons offices, dans la même mesure que s'il s'agissait de l'application de leur propres régimes.

Un arrangement administratif déterminera les autorités et institutions de chacun des deux pays contractants qui seront habilitées à correspondre directement entre elles à cet effet, ainsi qu'à centraliser, le cas échéant, les demandes des intéressés et les versements de prestations.

§ 2. — Ces autorités et institutions pourront subsidiairement recourir, dans le même but, à l'intervention des autorités diplomatiques et consulaires de l'autre pays.

§ 3. — Les autorités diplomatiques et consulaires de l'un des deux pays peuvent intervenir directement auprès des autorités administratives de l'autre pays, en vue de recueillir tous renseignements utiles pour la défense des intérêts de leurs ressortissants.

Article 39.

§ 1. — Le bénéfice des exemptions du droit d'enregistrement, de greffe, de timbre et de taxes consulaires prévues par la législation de l'un des pays contractants pour les pièces à produire aux autorités, institutions ou juridictions de ce pays, est étendu aux pièces correspondantes à produire pour l'application de la présente convention, aux autorités, institutions ou juridictions de l'autre pays.

§ 2. — Pour l'application du présent article, ainsi que des articles 39 et 40, le terme « juridiction » désigne pour les deux pays contractants :

Les juridictions administratives compétentes en matière de sécurité sociale.

§ 3. — Tous actes, documents et pièces quelconques à produire pour l'exécution de la présente convention sont dispensés du visa de légalisation des autorités diplomatiques et consulaires.

Article 40.

Les communications adressées pour l'application de la présente convention par les bénéficiaires de cette convention ou par les autorités, institutions ou juridictions aux autorités, institutions ou juridictions de l'autre pays seront rédigées dans l'une des langues officielles des deux pays.

1) zij in dit land een beloofde of een daarmee gelijkgestelde arbeid hebben verricht;

2) zij, bij het overlijden, aan de voorwaarden die zijn gesteld om aanspraak te hebben op prestaties ten opzichte van de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats voldoen, rekening gehouden met het verzekeringstijdvak in het land dat zij hebben verlaten en met de periode na hun onderwerping aan de wetgeving van het land van hun nieuwe arbeidsplaats.

§ 2. — In geval van overlijden van een persoon die gerechtigd is op een ouderdoms- of invaliditeitspensioen vanwege de bevoegde instellingen van beide verdragsluitende landen door samenstelling van de verzekeringstijdvakken, is de uitkering bij overlijden of voor begrafeniskosten verschuldigd door de bevoegde instelling van het land waar de werknemer het laatst verzekerd was, indien, rekening gehouden met de samengestelde perioden, aan de bij de wetgeving van dit land gestelde voorwaarden is voldaan.

§ 3. — In geval van overlijden van een persoon die gerechtigd is op een ouderdoms- of invaliditeitspensioen of op een invaliditeitsvergoeding vanwege de instelling van één enkel verdragsluitend land of op een prestatie die overeenkomstig de Belgische of Algerijse wetgeving betreffende de arbeidsongevallen of de beroepsziekten is verschuldigd, is de uitkering bij overlijden of voor begrafeniskosten verschuldigd door de bevoegde instelling van het land dat het pensioen of de prestatie dient te betalen, indien aan de bij de wetgeving van dit land gestelde voorwaarden is voldaan.

TITEL III.

Administratief hulpbetoon.

Artikel 38.

§ 1. — De administratieve autoriteiten alsook de verzekeringsinstellingen of de instellingen voor sociale zekerheid van beide verdragsluitende landen zullen elkander onderlinge hulp verlenen, in dezelfde mate als gold het de toepassing van hun eigen regelingen.

Een Administratieve Schikking zal de autoriteiten en de instellingen van elk van de beide verdragsluitende landen aanwijzen die bevoegd zullen zijn om rechtstreeks met elkander briefwisseling te voeren alsook om eventueel de aanvragen van de betrokkenen en de betalingen van de uitkeringen te centraliseren.

§ 2. — Deze autoriteiten en instellingen zullen, subsidiair, met hetzelfde doel beroep mogen doen op de tussenkomst van de diplomatieke en consulaire autoriteiten van het ander land.

§ 3. — De diplomatieke en consulaire autoriteiten van een van beide landen mogen rechtstreeks bij de administratieve autoriteiten van het andere land optreden, ten einde alle inlichtingen te verzamelen die nuttig zijn voor de verdediging van de belangen van hun onderdanen.

Artikel 39.

§ 1. — De vrijstelling van de registratie-, griffie- en zegelrechten en van de consulaire taksen voorgeschreven bij de wetgeving van een van de verdragsluitende landen voor het indienen van stukken bij de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van dat land, wordt veruimd tot de overeenstemmende stukken welke voor de toepassing van dit Verdrag bij de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van het andere land moeten ingediend worden.

§ 2. — Voor de toepassing van dit artikel, alsook van de artikelen 39 en 40, duidt de term « rechtscollege », voor beide verdragsluitende landen, de administratieve rechtscolleges aan die bevoegd zijn op het gebied van de sociale zekerheid.

§ 3. — Alle akten, documenten en bescheiden van alle aard welke moeten overgelegd worden voor de uitvoering van dit Verdrag, zijn vrijgesteld van het visum voor echtverklaring van de diplomatieke en consulaire autoriteiten.

Artikel 40.

De mededelingen welke voor de toepassing van dit Verdrag door de gerechtigden van dit Verdrag of door de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges, aan de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van het andere land worden gericht, zullen in een van de officiële talen van beide landen worden opgemaakt.

Article 41.

Les demandes et les recours qui devraient être introduits dans un délai déterminé auprès d'une autorité, d'une institution ou d'une juridiction d'un des pays contractants compétente pour recevoir les demandes ou les recours en matière de sécurité sociale, sont considérés comme recevables s'ils sont présentés dans le même délai auprès d'une autorité, d'une institution ou d'une juridiction correspondante de l'autre pays. Dans ce cas, cette dernière autorité, institution ou juridiction devra transmettre, sans retard, ces demandes ou ces recours.

Article 42.

§ 1. — Les autorités administratives compétentes des pays contractants arrêteront d'un commun accord les mesures nécessaires à l'exécution et à l'application de la présente Convention.

Les mêmes autorités administratives se communiqueront en temps utile les modifications survenues dans la législation ou la réglementation de leurs pays concernant les régimes énumérés à l'article 2.

§ 2. — Les autorités administratives compétentes de chacun des pays contractants se communiqueront les autres dispositions prises en vue de l'exécution de la présente Convention à l'intérieur de leur propre pays.

Article 43.

Sont considérés dans chacun des pays contractants, comme autorités administratives compétentes au sens de la présente Convention :

En Belgique : le Ministre de la Prévoyance Sociale.
en Algérie : le Ministre du Travail et des Affaires Sociales.

TITRE IV.

Dispositions diverses.

Article 44.

§ 1. — Les institutions débitrices de prestations en vertu de la présente Convention s'en libéreront valablement dans la monnaie de leur pays.

Au cas où des mesures de restriction des changes seraient arrêtées dans l'un ou l'autre des pays contractants, des dispositions seraient prises aussitôt, d'accord entre les deux Gouvernements, pour assurer, conformément aux dispositions de la présente Convention, les transferts des sommes dues de part et d'autre.

§ 2. — L'institution débitrice de rentes ou pensions dont le montant mensuel est inférieur à une somme à déterminer par échange de lettres entre les autorités administratives compétentes des deux pays contractants, peut payer lesdites rentes et pensions trimestriellement, semestriellement ou annuellement.

Elle peut également procéder au rachat, moyennant le paiement d'une somme représentant leur valeur en capital, des rentes ou pensions dont le montant mensuel est inférieur à une somme fixée par échange de lettres tel qu'il est prévu à l'alinéa précédent.

Article 45.

Le transfert des prestations dues au titre des législations sur la sécurité sociale, à des bénéficiaires résidant dans l'un des pays contractants, sera effectué suivant les modalités définies dans un arrangement administratif conclu entre les autorités administratives compétentes des pays contractants.

Article 46.

§ 1. — Pour l'appréciation de l'incapacité de travail et du degré d'invalidité, les institutions d'assurance de chaque pays font état des constatations médicales et des renseignements recueillis par les institutions d'assurance de l'autre pays.

Ils conservent toutefois le droit de faire procéder à l'examen de l'intéressé par un médecin de leur choix.

§ 2. — Les autorités compétentes règlent par Arrangement administratif les modalités du contrôle médical nécessaires à l'application tant de la présente convention que des législations de sécurité sociale des deux pays.

Artikel 41.

De aanvragen en de beroepen die binnen een bepaalde termijn bij een autoriteit, een instelling of een rechtscollege van een van de verdragsluitende landen, welke bevoegd zijn om de aanvragen of de beroepen inzake sociale zekerheid te ontvangen, zouden moeten worden ingediend, worden als ontvankelijk beschouwd wanneer zij binnen dezelfde termijn bij een overeenstemmende autoriteit, instelling of rechtscollege van het ander land worden ingediend. In dat geval zal deze autoriteit, deze instelling of, dat rechtscollege deze aanvragen of beroepen onverwijld moeten doorgeven.

Artikel 42.

§ 1. — De bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen zullen, in gemeen overleg, de bepalingen welke noodzakelijk zijn voor de uitvoering en voor de toepassing van dit Verdrag vastleggen.

Dezelfde administratieve autoriteiten zullen elkander, te gelegener tijd, mededeling doen van de wijzigingen die in de wetgeving of de reglementering van hun land met betrekking tot de bij artikel 2 vermelde regelingen werden doorgevoerd.

§ 2. — De bevoegde administratieve autoriteiten van elk van de verdragsluitende landen zullen elkander mededeling doen van de andere bepalingen welke voor de uitvoering van dit Verdrag in hun eigen land werden getroffen.

Artikel 43.

Worden in elk van de verdragsluitende landen als bevoegde administratieve autoriteiten in de zin van dit Verdrag beschouwd :

— in België : de Minister van Sociale Voorzorg;
— in Algerië : de Minister van Arbeid en van Sociale Zaken.

TITEL IV.

Diverse bepalingen.

Artikel 44.

§ 1. — De instellingen die overeenkomstig dit Verdrag prestaties zijn verschuldigd, zullen deze op geldige wijze in de munt van hun land kunnen uitbetalen.

Indien in het ene of het andere van beide verdragsluitende landen maatregelen getroffen worden om de deviezenhandel te beperken, moeten er onmiddellijk, na een overleg tussen beide regeringen, schikkingen worden getroffen om de overdracht van de onderling verschuldigde bedragen overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag te verzekeren.

§ 2. — De instelling die renten of pensioenen is verschuldigd, waarvan het maandelijks bedrag lager is dan een door uitwisseling van brieven tussen de bevoegde administratieve autoriteiten van beide verdragsluitende landen vastgestelde som, mag deze renten en pensioenen om de drie maand, om de zes maand of jaarlijks uitbetalen.

Zij kan eveneens, mits betaling van een som die hun waarde in kapitaal wormt, de renten of pensioenen afkopen, waarvan het maandbedrag lager is dan een som welke door uitwisseling van brieven, zoals bepaald is bij het vorig lid, is vastgesteld.

Artikel 45.

De overdracht van de prestaties welke uit hoofde van de sociale-zekerheidswetgevingen zijn verschuldigd aan gerechtigden die in een van de verdragsluitende landen verblijven, zal worden verricht volgens de modaliteiten die zijn vastgelegd in een Administratieve Schikking welke getroffen is tussen de bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen.

Artikel 46.

§ 1. — Voor de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid en van de invaliditeitsgraad, houden de verzekeringsinstellingen van elk land rekening met de medische vaststellingen en met de inlichtingen die door de verzekeringsinstellingen van het andere land zijn ingewonnen.

Zij behouden evenwel het recht de betrokkene door een geneesheer van hun keuze te laten onderzoeken.

§ 2. — De bevoegde autoriteiten zullen bij Administratieve Schikking de modaliteiten voor de geneeskundige controle regelen welke noodzakelijk zijn zowel voor de toepassing van dit Verdrag als van de sociale zekerheidswetgevingen van beide landen.

Article 47.

Les formalités que les dispositions légales ou réglementaires de l'un des pays contractants pourraient prévoir pour le service en dehors de son territoire, des prestations dispensées par ses institutions de sécurité sociale, s'appliqueront également dans les mêmes conditions qu'à leurs ressortissants, aux personnes admises au bénéfice de ces prestations en vertu de la présente Convention.

Article 48.

Les difficultés relatives à l'interprétation et à l'application de la présente Convention seront réglées, d'un commun accord, par les autorités administratives compétentes des pays contractants.

Article 49.

§ 1. — La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification en seront échangés aussitôt que possible à Alger.

§ 2. — Elle entrera en vigueur le premier jour du mois succédant à celui qui suivra l'échange des instruments de ratification.

Article 50.

§ 1. — Sera révisée la situation des anciens travailleurs salariés ou assimilés aux salariés ainsi que celle de leurs ayants droit, en ce qui concerne leurs droits à une pension d'invalidité, de vieillesse, ou de survie :

1) si le paiement de la pension a été suspendu en raison de leur nationalité ou de leur résidence;

2) si la pension n'a pas été accordée en raison de leur nationalité, de leur résidence ou à défaut de la totalisation des périodes d'assurance ou des périodes assimilées accomplies dans les deux pays;

3) si la pension a été réduite en raison de leur nationalité;

4) si l'application de la Convention a pour effet de leur accorder une pension supérieure aux prestations dont ils bénéficient déjà ou auraient pu bénéficier s'ils en avaient fait la demande.

§ 2. — La révision a lieu à la demande des intéressés; elle est introduite par l'intermédiaire des institutions compétentes des deux pays contractants.

Ces demandes produisent leurs effets le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel elles sont introduites.

Toutefois, si ces demandes sont introduites dans le délai de deux ans à compter de la date de la mise en vigueur de la présente Convention, elles produisent leurs effets à partir du 1er juillet 1962.

Article 51.

§ 1. — La présente Convention est conclue pour une durée indéterminée. Elle peut être dénoncée par chacun des pays contractants. La dénonciation devra être notifiée au plus tard six mois avant l'expiration de chaque année civile considérée; la Convention cessera alors d'être en vigueur à la fin de cette année.

§ 2. — En cas de dénonciation, les stipulations de la présente Convention resteront applicables aux droits acquis, nonobstant les dispositions restrictives que les régimes intéressés prévoiraient pour le cas de séjour à l'étranger d'un bénéficiaire.

§ 3. — En ce qui concerne les droits en cours d'acquisition afférents aux périodes d'assurance accomplies antérieurement à la date à laquelle la présente Convention cessera d'être en vigueur, les stipulations de cette Convention resteront applicables dans les conditions qui seront définies d'un commun accord par les pays contractants.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Bruxelles, le 27 février 1968, en double exemplaire, en langue française.

Pour le Royaume de Belgique :

P. DE PAEPE.

Pour la République Algérienne Démocratique et Populaire :

B. BESSAÏH.

Artikel 47.

De formaliteiten, welke bij de wettelijke of reglementaire bepalingen van een van de verdragsluitende landen kunnen worden vastgesteld voor de uitkeringen, buiten zijn grondgebied, van de prestaties welke door zijn sociale-zekerheidsinstellingen worden verleend, zullen, onder dezelfde voorwaarden als voor hun onderdanen van toepassing zijn op de personen die overeenkomstig dit Verdrag op deze prestaties gerechtigd zijn.

Artikel 48.

Alle moeilijkheden bij de interpretatie en de toepassing van dit Verdrag zullen, in gemeen overleg, door de bevoegde administratieve autoriteiten van de verdragsluitende landen worden geregeld.

Artikel 49.

§ 1. — Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen, zodra mogelijk, te Algiers worden uitgewisseld.

§ 2. — Het zal van kracht worden de eerste dag van de tweede maand welke volgt op de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden.

Artikel 50.

§ 1. — De toestand van de gewezen werknemers, of de ermee gelijkgestelden, alsook die van hun rechthebbenden, wat hun aanspraak op invaliditeits-, ouderdoms-, of overlevingspensioen betreft, zal worden herzien :

1) indien de uitbetaling van het pensioen wegens hun nationaliteit of hun verblijfplaats werd geschorst;

2) indien het pensioen niet werd toegekend wegens hun nationaliteit, hun verblijfplaats, of omdat de verzekeringstijdvakken of gelijkgestelde perioden welke in beide landen werden volbracht, niet werden samengeteld.

3) indien het pensioen wegens hun nationaliteit werd verminderd;

4) indien de toepassing van het Verdrag tot gevolg heeft dat hun een hoger pensioen wordt toegekend dan de prestaties waarop zij reeds aanspraak hebben of aanspraak hadden kunnen hebben, indien zij daartoe een aanvraag hadden ingediend.

§ 2. — De herziening geschiedt op aanvraag van de betrokkenen; zij wordt ingediend langs de bevoegde instellingen van beide verdragsluitende landen om. Die aanvragen hebben uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op die in de loop waarvan zij worden ingediend.

Wanneer deze aanvragen evenwel binnen de termijn van twee jaar, te rekenen van de datum van het van kracht worden van dit Verdrag worden ingediend, hebben zij uitwerking met ingang van 1 juli 1962.

Artikel 51.

§ 1. — Dit Verdrag wordt voor onbepaalde duur gesloten. Het kan door elk van de verdragsluitende landen worden opgezegd. De opzegging moet uiterlijk zes maand vóór het verstrijken van elk beschouwd kalenderjaar worden betekend; het Verdrag houdt dan op van kracht te zijn op het einde van dat jaar.

§ 2. — Bij opzegging blijven de bepalingen van dit Verdrag van toepassing op de verworven rechten, niettegenstaande de beperkende bepalingen waarin de betrokken regelingen in het geval van verblijf van een gerechtigde in het buitenland zouden voorzien.

§ 3. — De bepalingen van dit Verdrag blijven van toepassing onder de voorwaarden die, in gemeen overleg, door de verdragsluitende landen zullen worden vastgesteld, op de nog niet ten volle verworven rechten betreffende de verzekeringstijdvakken die werden volbracht vóór de datum waarop dit Verdrag zal ophouden van kracht te zijn.

Ten blijke waarvan de respectieve gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en het van hun zegels hebben voorzien.

Gedaan te Brussel, op 27 februari 1968, in tweevoud, in de Franse taal

Voor het Koninkrijk België :

P. DE PAEPE.

Voor de Democratische Volksrepubliek Algerië :

B. BESSAÏH.

PROTOCOLE.

Le Gouvernement du Royaume de Belgique

et

Le Gouvernement de la République Algérienne Démocratique et Populaire,

Ont décidé d'adopter les mesures suivantes :

Article 1.

Les personnes de nationalité belge non assujetties aux régimes obligatoires de sécurité sociale belge et exerçant leur activité professionnelle en Algérie sont autorisées à transférer à l'office de sécurité sociale d'outre-mer Belge institué par la loi du 17 juillet 1963, le montant des cotisations prévues par la dite loi, en sus des autres sommes au transfert desquelles elles peuvent prétendre en application de la législation sur le contrôle des changes.

Article 2.

Les dispositions de la législation algérienne sur l'assujettissement obligatoire en matière d'assurances sociales leur sont opposables.

Toutefois, les dites personnes peuvent renoncer expressément à leur affiliation au régime algérien de retraites complémentaires, auquel leurs employeurs ont adhéré.

Article 3.

Le présent Protocole entrera en application le même jour que la Convention générale sur la sécurité sociale, signée ce jour, et demeurera en vigueur pendant la même durée que celle-ci.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé ce Protocole et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Bruxelles, le 27 février 1968, en double exemplaire, en langue française.

Pour le Royaume de Belgique :

P. DE PAEPE.

Pour la République Algérienne Démocratique et Populaire :

B. BESSAIH.

PROTOCOL.

De Regering van het Koninkrijk België

en

De Regering van de Democratische Volksrepubliek Algerië,

hebben besloten de volgende maatregelen te treffen.

Artikel 1.

De personen van Belgische nationaliteit die onder de Belgische verplichte sociale-zekerheidsregeling vallen en die hun beroepsbezigheid in Algerië uitoefenen, worden gemachtigd aan de Belgische dienst voor overzeese sociale zekerheid, die is ingesteld bij de wet van 17 juli 1963, het bedrag van de bij deze wet bepaalde bijdragen te transfereren, buiten de andere bedragen tot wier overdracht zij, bij toepassing van de wetgeving op de wisselcontrole, aanspraak kunnen maken.

Artikel 2.

De bepalingen van de Algerijnse wetgeving op de verplichte onderwerping inzake sociale verzekeringen kunnen hun worden tegengesteld.

Deze personen mogen nochtans uitdrukkelijk afzien van hun aansluiting bij de Algerijnse regeling voor aanvullende rustpensioenen, bij dewelke hun werkgevers zijn aangesloten.

Artikel 3.

Dit Protocol wordt van kracht dezelfde dag als het Verdrag en het blijft van kracht gedurende dezelfde termijn als het Verdrag.

Ten blijk waarvan de respectieve gevolmachtigden dit Protocol hebben ondertekend, en het van hun zegels hebben voorzien.

Gedaan, in tweevoud, te Brussel op 27 februari 1968, in de Franse taal.

Voor het Koninkrijk België :

P. DE PAEPE.

Voor de Democratische Volksrepubliek Algerië :

B. BESSAIH.